

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljeva ulica 5

Vredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 3122 do 3128

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, leto 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, leto 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Odločitev mislečih volilcev je samo ta, da pojdejo vsi voliti

Nismo še imeli v naši državi volilne borbe, v kateri bi se čulo toliko iskrenih besed, kakor jih čujemo sedaj. Kdor zna misliti ali vsaj do deset šteti,

si je lahko na jasnem, da naša država še ni bila pred tako resnimi volitvami, kakor bodo 8. novembra

si se te volitve ne bodo vršile v znamenju obljubljanja raja na zemlji, kakor se je to dogajalo v času pred 6. januarjem 1929., nego bodo to volitve, pri katerih si bomo izbrali tako rekoč gospodarske, prosvetne in socialne delavce, ki bodo sestavljali skupščino treznega in resnega dela.

V novi narodni skupščini ne bo blaznega prerekanja o tem, katera stranka je imenitnejša,

v njej ne bo streljanja, v njej ne bo dolgovoznih govorov strankarskih komandantov, ki so svojasno z ognjevitimi, a praznimi besedami sipali svojim volilcem pesek v oči, nego

se bo v narodni skupščini vršila le plemenita tekma o tem, kako naj se pomaga naši Jugoslaviji do lepše bodočnosti.

Vsak gospodar ve, da je delo najuspešnejše na tistih kmetijah, kjer vsa družina složno dela in tekmuje le v delu, kjer pa vlečejo posamni člani družine vsak na svojo stran, tam kmalu zapoje boben. Naša nova narodna skupščina bo tako složna družina. Volilec, če si se prepričal, da so te prej kandidati varali, ko so ti obljubljali vse mogoče in nemogoče reči, in če si se uveril, da se v neslogi ne dá koristno delati, tedaj pokazi pri volitvah 8. novembra, da si za složno delo.

Slovenci, ki se radi hvalimo, da je prosvetljenost pri nas na visoki stopnji, ne smemo sedaj pokazati, da se naša hvala po blatu valja,

zakaj prosvetljen volilec mora prav zdaj vedeti, da je izvršitev volilne pravice njegova sveta dolžnost.

Svojih glasov pa ne boste oddali samo zato, da boste izrazili priznanje složnemu delu, nego prav tako tudi zaradi tega, da bo ves svet videl, kako se vsi zanimamo za bodočnost naše edine Jugoslavije, izven katere za nas ni življenja.

Pomnite vsi, da so vse države tako navezane druga na drugo kakor v domači vasi sosed na sosedu. Če bi tujina videla, da lastni državljani zametujejo volilno pravico in ne store svoje dolžnosti napram sebi in državi, bi si ustvarila o naši Jugoslaviji in o nas, njenih državljanih, prav nelepno mnenje. Mislila bi, da smo nezreli, neprosvetljeni in na prav nič višji stopnji omike kakor zamorci v Afriki. S tega stališča bi nas potem presojali z omalovaževanjem in naši inozemski prijatelji bi nas počasi zapustili.

Vsi veste, da potrebuje vsaka država močnih in bogatih prijateljev, ker z močnimi prijatelji se onemogočijo vojni zapletljaji

in se z njihovimi posojili krepki domače gospodarstvo, kadar trka sila na vrata.

Imeti močne prijatelje se pravi živeti v miru. Da mi potrebujemo takih prijateljev, ni treba poudarjati. Vsi veste za sovražnike, ki bi si od veselja kar meli roke, če bi videli, kako nespametni so naši volilci.

Čitali ste program dela v bodoči narodni skupščini, ki so ga podpisali ministrski predsednik, nosilec državne liste Peter Živković, in njegovi ministri, in ste morali priznati, da ti podpisi resnih mož jamčijo za tako delo, kakor je obrazloženo v proglasu.

Narodna skupščina bo delala na preureditvi davčnega ustroja in bo pravičnejše razdelila davke. Najglavnejša naloga narodnih poslancev bo, da se ublažijo posledice, ki jih občutimo zaradi silne svetovne gospodarske krize tudi v naši državi. Ne obetajo naši kandidati čudežev, nego po vesti in poštenju govore na svojih sestankih, da bodo posvetili vse svoje moči delu za blagor države in državljanov. Ne bo tako lahko, čimbolj zajeziti valov svetovnih gospodarskih nepravil, ker so vzroki krize v inozemstvu, vendar pa bodo brezdvomno dosegli omiljenje, ker bodo le složno delali in ne tratili časa s prerekanjem.

Zavedajmo se tudi, da je kriza pri nas že itak mnogo milejša kakor v številnih sosednjih državah, kar je edino zasluga naše šestojanuarske vlade.

Predstavljajte si samo, da nas je val krize zajel pred 6. januarjem 1929., ko je tedanja narodna

skupščina «delovala» za blagor naroda in države s pestmi in revolverji. Če bi kralj tedaj ne poslal domov razgretih duhov, bi ti morda še danes v teh hudih časih strašili svet s svojimi izpadi, od katerih nismo imeli drugega kakor sramoto in škodo. Taki razgreti duhovi bi nas v resnih časih spravili na rob prepada.

Vidite tudi vsi, da je naš dinar čvrst kakor skala, čeprav se po svetu rušijo valute celo v takih državah, o katerih smo mislili, da se kopljejo v zlatu. Zasluga za to, da je dinar trden in da so naše državne finance v ravnovesju, ima vlada, ki je lahko delovala v miru.

Vlada 6. januarja je sama izdelala in izdala več zakonov kakor vse prejšnje vlade. S tako vlado bo sedaj v slogi delovala tudi nova narodna skupščina. Ker bo imela vlada pomočnike iz naroda, bo njeno delo še uspešnejše. Kolikor glav, toliko misli!

Vse te glave pa sedaj ne bodo tuhtale strankarskih razprtij. Zato pridemo 8. novembra vsi volilci na volišče!

Kdor misli drugače in bo ostal doma za pečjo, je ali nespametnik, ki ne ve, kaj dela, ali pa je sovražnik svoje lepe domovine.

Samo eno ali drugo je mogoče. Velika večina naroda bo na dan 8. novembra brez oklevanja storila svojo domovinsko dolžnost in odločno zaklicala,

da je Jugoslavija samo ena, lepa in ljubljena.

Številni njeni sinovi so darovali zanjo svojo kri in svoje življenje in teh žrtev ne smemo in ne bomo osramotili.

Kandidature za volitve v narodno skupščino

Od sreskih sodišč so bili potrjeni naslednji sreski kandidati in njihovi namestniki:

za mesto Ljubljano: dr. Albert Kramer, minister za gradbe; namestnik Ivan Tavčar, tajnik Delavske zbornice;

za srez Brežice: inž. Ernest Krulej, župan v Sevnici; namestnik dr. Franjo Benedičič, rudniški zdravnik v Senovem;

za srez Brežice: Ivan Urek, župan in bivši narodni poslanec v Ilobokem; namestnik Franc Pintarič v Rigoncih;

za srez Celje: Piki Franc, posestnik in gostilničar v Gotovljah; namestnik Srebotnjak Ivan, posestnik in veletrgovec z lesom v Št. Petru v Savinjski dolini;

za srez Celje: Ivan Prekoršek, upravnik bolnice v Celju; namestnik Franc Goričan, posestnik in upokojeni kmetijski inspektor;

za srez Črnomelj in Metliko: Lovšin Evgen, posestnik v Ljubljani; namestnik Šmalcelj Josip, trgovec in posestnik v Predgradu, občina Stari trg ob Kolpi;

za srez Dolnja Lendava: Faflik Fran, župnik v Kančevcih; namestnik Ošlaj Jožef, občinski tajnik v Dolnji Lendavi;

za srez Dolnja Lendava: Hajdinjak Anton, posestnik v Odrancih; namestnik Križanič Nikolaj, župan in posestnik v Kotu;

za srez Dravograd: inž. Pahernik Franc, posestnik v Vuhredu; namestnik Geršak Ivan, posestnik in župan v Črni;

za srez Dravograd: dr. Rapotec Vinko, odvetnik v Mariboru; namestnik Topolovec Anton, okrožni nadzornik Konzumnega društva na Prevaljah;

za srez Gornji Grad: Matija Goričar, župan in posestnik v Mozirju; namestnik Anton Sem, posestnik v Ljubnem;

za srez Gornji Grad: Rasto Pustoslemšek, novinar v Ljubljani; namestnik Franc Kolenc, veleposestnik in trgovec v Ljubnem;

za srez Kamnik: Anton Cerar, posestnik in gostilničar v Kamniku; namestnik Ignacij Tomc, trgovec v Moravčah;

za srez Kamnik: dr. Potokar Ivan, odvetnik v Kamniku; namestnik Pančur Franc, posestnik v Zgornjem Tuhinju;

za srez Kamnik: dr. Valentin Rožič, upokojeni profesor in posestnik v Ljubljani; namestnik Alojzij Burica, posestnik in bivši župan v Dragomlju;

za srez Kočevje: Ivan Pucelj, minister; namestnik dr. Hans Arko, odvetnik v Kočevju;

za srez Konjice: Gajšek Karel, notarski kandidat v Konjicah; namestnik dr. Mejak Ervin, odvetnik v Konjicah;

za srez Konjice: Goričar Maks, duhovnik in posestnik v Mozirju; namestnik Košir Anton, župan in član banskega sveta v Žičah;

za srez Kranj: Janko Barle, župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani; namestnik Ivan Lončar, posestnik in župan v Tržiču;

za srez Krško: Drmelj Alojz, posestnik in župan v Boštanju; namestnik Polanc Anton, mlinar in župan v Radečah;

za srez Krško: Grebenc Anton, posestnik v Brezju, občina Krško; namestnik Horvatič Martin, posestnik v Krški vasi;

za srez Krško: Majcen Ivan, mesar in posestnik v Št. Janžu; namestnik Globovnik Ivan, posestnik v Škocijanu;

za srez Krško: Vale Maks, trgovec in posestnik v Št. Jerneju; namestnik Bučar Lavoslav, posestnik v Kostanjevici;

za srez Laško: Juvan Rudolf, predsednik Narodne strokovne zveze v Ljubljani; namestnik dr. Roš Franjo, odvetnik in župan v Laškem;

za srez Laško: Alojzij Pavlič, profesor verouka v Celju; namestnik Alojzij Jagrič, strojevodja na Zidanem mostu;

za srez Litijo: geometer Milan Mrovčič, novinar v Ljubljani; namestnik Gvidon Birolla, inženjerski strokovnjak v Zagorju;

za srez Litijo: Alojzij Turk, trgovec v Višnji gori; namestnik Rudolf Hribar, lesni trgovec v Izlakah;

za srez Litijo: dr. Zorec Vinko, odvetnik v Beogradu; namestnik Kovačič Anton, kmet in gostilničar v Selu, občina Bukovica;

za srez Ljubljano okolico: Jarc Evgen, profesor v pokoju v Ljubljani; namestnik Petrovič Jurij, župan na Viču;

za srez Ljubljano okolico: Albin Komar, posestnik v Vižmarjih; namestnik Ivo Sancin, načelnik v pokoju v Ljubljani;

za srez Ljubljano okolico: Pavčič Pavel, tarsarski mojster in posestnik v Mostah pri Ljubljani; namestnik Kušar Jakob, posestnik v Notranjih Goricah, občina Brezovica;

za srez Ljubljano okolico: Zebal Franjo, trgovec na Rudniku; namestnik Toni Alojzij, orožnik v pokoju v Logu pri Vrhniki;

za srez Ljutomer-Radgona: Zemlič Jakob, posestnik in župan v Radencih; namestnik Skuhala Franc, posestnik in župan v Križevcih;

za srez Logatec: dr. Stane Rape, tajnik Zveze kulturnih društev v Ljubljani; namestnik Ivan Remžgar, gostilničar in posestnik v Žirovnici;

za srez Maribor desni breg: Kirbiš Ivan, posestnik v Prepolah; namestnik Rajšp Josip, posestnik na Spodnji Polskavi;

za srez Maribor desni breg: Krejči Anton, tovarniški ravnatelj v Rušah; namestnik Gornjak Vinko, ekonom v Slovenski Bistrici;

za srez Maribor desni breg: dr. Vauhnik Miloš, odvetnik v Mariboru; namestnik Volk Matija, posestnik in župan v Pobrežju pri Mariboru;

za srez Maribor levi breg: dr. Ljudevit Pivko, profesor v Mariboru; namestnik Janžekovič Ivan, posestnik v Košakih;

za srez Metlika: Danjel Makar, posestnik in gostilničar v Metliki; namestnik Janez Smuk, župan in posestnik v Mlakah;

za srez Mursko Soboto: Benko Josip, inženjerski strokovnjak in župan v Murski Soboti; namestnik Biček Mihael, posestnik v Serdici;

za srez Mursko Soboto: Hartner Ferdinand, posestnik v Murski Soboti; namestnik Kočar Matija, župan in posestnik v Skakovcih;

za srez Mursko Soboto: Vezir Geza, posestnik in gostilničar v Martjancih; namestnik Hodošek Franc, posestnik v Venkovcih;

za srez Novo mesto: Klinc Anton, župan v Gornjem Polju; namestnik Matko Davorin, upokojenec v Novem mestu;

za srez Novo mesto: dr. Zupanič Niko, bivši minister v Ljubljani; namestnik Belovsky Klement, posestnik pri Sv. Heleni, občina Mirna;

za srez Ptuj: Petek Franjo, posestnik v Cvetkovcih; namestnik Rojč Ivan, posestnik v Ormožu.

za srez Ptuj: Petovar Lovro, poštar v pokoju in posestnik v Ivanjkovcih; namestnik Šolar Franjo, posestnik v Zlatoličju;

za srez Ptuj: Vuk Štefan, župan in posestnik v Cirkovcih; namestnik Čeh Jožef, gostilničar in posestnik v Ločiču;

za srez Radovljico: Ivan Ažman, župan v Lescah; namestnik Franc Kralj, tovarniški delavec na Koroški Beli;

za srez Radovljico: Ivan Mohorič, generalni tajnik Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani; namestnik Josip Ambrožič, trgovec in posestnik v Ljubnem;

za srez Slovenjgradec: Mermolja Ivan, posestnik v Št. Ilju v Slovenskih goricah; namestnik Kac Ivan, posestnik v Šmartnem pri Slovenjgradcu;

za srez Slovenjgradec: Rupnik Franjo, upokojenec in uradnik Pokojninskega zavoda v Ljubljani; namestnik Volk Jakob, krojaški mojster v Šoštanju;

za srez Slovenjgradec: dr. Vošnjak Bogumil, poslanik v pokoju v Beogradu; namestnik dr. Bratkovič Alojz, odvetnik v Slovenjgradcu;

za srez Šmarje pri Jelšah: Josip Drofenik, posestnik v Št. Juriju ob južni železnici; namestnik Jurij Lesjak, župan v Slivnici pri Celju;

za srez Šmarje pri Jelšah: Vekoslav Spindler, novinar v Mariboru; namestnik Anton Malgaž, viničar v Zibiki;

za srez Šmarje-Rogatec: Zdošek Anton, posestnik v Hotunjah; namestnik Debelak Simon, posestnik v Kristanvrhu;

Kandidat za kranjski srez župnik Janko Barle o pomenu volitev

G. Janko Barle, župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani, je sprejel na državni listi g. Petra Živkoviča kandidaturu za kranjski srez. V naslednjem navajamo iskrene besede, ki jih je naslovil na volilce na izredni uspelem sestanku v Kranju:

Spoštovani možje! Danes prihajam med vas ne samo kot prijatelj te prelepe kranjske okolice, iz katere sem sam izšel in katero tako ljubim, da sem vsako leto pohitel, če mi je le čas dopuščal, na ta naša ljuba polja, zelene travnike in v tihe gozdove, da sem med prisluškovanjem prepevanja ptic krepil svojo dušo in užival mir po naporih vsakdanjega dela. Danes prihaja oni tihi župnik, ki ste ga pozrli doslej kot človeka, ki

mu je glavna skrb čredica njegovih ovčic in opravljanje vzvišenega svečeniškega poklica, med vas kot kandidat na vsedrjavni listi predsednika g. Petra Živkoviča za novembrske volitve v narodno skupščino. Vem, da se vprašujete, kako je stopil ta tihi, mirni župnik v politično arenno, kjer se bijejo le vse prečesto hudi in strastni politični boji. Rečem vam,

da sem se do svoje odločitve prav tako vpraševal tudi sam in dvomil o tem, ali naj se odločim za ta svoj korak. Dolgo sem se posvetoval s svojo vestjo in svojim Bogom, preden sem se odločil, kaj naj storim.

Soteščan:

Zaklad v grobnici

(Starodavna zgodba.)

Osebe je odšlo počasi s strahom in z nejevoljo. Molče so se spogledovali služabniki, zakaj glasno se niso upali godrnjati. Nekateri so služili na gradu že dolga leta, pa jim niso ničesar očitati. O kakem zakladu se ni nikomur niti sanjalo. Nečuvena obdolžitev jih je presenetila in potrla. Tolažila jih je zavest, da jim ne more krivde nihče dokazati.

Tudi Simon se ni ustrašil, čeprav se je čutil krivega. Niti od daleč mu ni prišlo na misel, da bi povedal, kam je skrival zaklade. Vendar ga je skrbelo, da bi ga ne omajali z grožnjami ali prisilili z globoko ječo. Srce mu ni očitalo, da je storil kako napako. Zaklad bo vrnil pravemu dediču, katerega hoče obvarovati ogromne škode. Ako je res ostal na bojišču, tečaj bo počakal toliko časa, da pride zanesljivo poročilo.

Klemen in Simon sta zopet bedela na grajskem stolpu. Menila sta se o zakladu. Beriči so že dobili ukaz, naj vse grajske prebivalce potihno zalezujejo. Čez tri dni bo treba oddati novemu gospodarju podrobno poročilo. Potem se bo začelo zasliševanje. Kdor bo pokazal kako znamenje bojazni, bo romal v grajsko ječo.

Kakor bodalo je zadela Simona ta novica. Ni mu bilo toliko zase, kolikor za druge, ki bodo trpeli krivico zaradi njega. To ga je bolelo. Kako

naj ustavi ali naj prepreči nepotrebno preganjanje? Mož je bil usmiljen ter ni mogel gledati trpljenja.

«Klemen», je pošepnil tovarišu. «Moje slutnje so se uresničile... Tak ne more biti pravi, marveč lažni dedič...»

«Pokazal je trdo srce...», mu je potrdil izkušeni vojščak in poglavar beričev. «Robato je nastopil...»

«Najprej se je lotil zaklada — dokaz, po kaj je prišel na Ostrožje... Ako ga najde, jo bo popihal tja, odkoder se je pritepel... Njegovo vedenje ne odkriva poštenega namena...»

«Hm, čudno pa je vendarle.» Preudarni vojščak se je popraskal za ušesi. «Ali je bil res zaklad v grobnici? Zakaj jo Teodor ni dal zastražiti?»

«Kdo pa ve, kako je bilo. Najbrže si je pritepenec vse skupaj gladko izmislil.»

Tako je odgovoril Simon svojemu prijatelju, čeprav ni bil vaje lagati. Vse mu je zaupal, le zaklada mu ni hotel izdati. Nekaj mu je reklo, naj molči, pa se ni hotel izneveriti skrivnostnemu ukazu.

Berič se je zamislil in začel modrovati. «Ako je zgodba o zakladu resnična, tedaj je zanimivo, kdaj ga je Abdon izvohal. Skoro smo primorani verovati v oporoko na bojišču...»

Čuvar je dvomil: «Prav lahko je izmišljeno tudi poročilo o graščakovi smrti. Še manj verjetna pa je vest, da je umrl Karel. Meni ne bo kaj takega natvezil.»

«Olga mu je verjela. Govoril je prstan z graščinskimi grbom. Takega dokaza ni lahko izpodbiti.»

«Revica se mi smili», je omenil Simon poln sočutja. «Kdo ve, kaj jo še čaka, ako ne pride nenadno kakšna izprememba.»

«Pa jo opozori, ako imaš veselje. Jaz ne bom črnil besedice. Bog obvaruj!»

«Prav rad bi ji pomagal. Še hvaležna bi mi bila — čeprav ne danes — pa čez nekaj let...»

«Le zini kako nerodno, ako te mika iti v ječo med podgane. Prijatelja sva; pa če dobim ukaz, ga bom moral izvesti...»

«Morda bi se pa le dalo kaj storiti...»

Oba sta ugibala in iskala rešilne poti. Njuni sklepi pa so ostali prazni in neizvedljivi. «Oh, če bi Karel prišel!» sta dejala. «Sam Bog naj ga privede!»

Iznenadila ju je luč, ki je pogledala iz okna, kjer se je nastanil lažni dedič. Soba je bila v ozadju gradu nad prostrano planoto. Daleč naokrog ni bilo nikakega drevesa.

Bilo je krog polnoči, svetil je zaspano lunin krajec. Po dolini se je zlivala prijetna nočna tišina. «Ali vidiš?» je nenadno dregnul Klemen tovariša v komolec.

«Kaj? Kje?» je hlastnil Simon.

«Senca... Tam doli pod oknom...»

Ozrla sta se navzdol na planoto. Za gradom ob zidu se je plazila moška postava, komaj vidno se je premikala. Zdajci je zaškripalo okno — Abdon ga je odprl. Senca je negibno obstala, za-

Teško sem se odločil, da zapustim vsaj za gotovo dobo samo svečeniško službo, ki sem jo vršil z največjo ljubeznijo in veseljem. Naposled pa sem se le odločil, da stopim pred narod kot kandidat in se izpostavim tudi morebitnim očitkom in napadom onih, ki so danes žal še ozkosrčni in »atkovidni«.

Pretehtal in presodil sem hudi položaj in razmere, v katerih živimo in s katerimi se mora boriti naša ljubljena država. Odločil sem se naposled za sodelovanje pri uvrstitvi naše ljubljene Jugoslavije.

Znano mi je bilo, da so mnogi mojih duhovnih sobratov zastopali stališče, naj se naše dobro in blago ljudstvo vzdrži glasovanja pri novembrskih volitvah. Poslušal sem njihovo mnenje, pročitil njihovo stališče, a

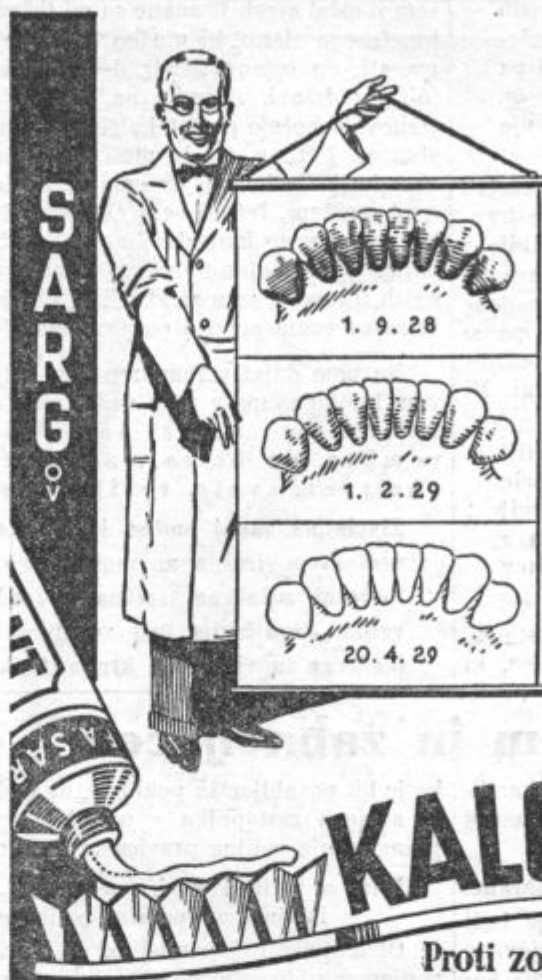
se vendar odločil za sodelovanje, ker sem se zavedal, da sem sin te naše zemlje, katere blagor zahteva danes od slehernika, da ji posveti vse svoje sile in moči.

Vem, da me bodo zato mnogi napadali in zamitjevali. Jaz pa se teh očitkov ne bojim, ker vem, da

bo prišel čas, ko me bodo ti, ki danes še ne razumejo mojega koraka, sami blagoslavljali zato, ker sem tako storil.

Vsi vi veste, v kako hudem in nevarnem času živimo danes, ko vre vse okoli nas in ko živimo kakor na ognjeniku, iz katerega že sikajo prvi plameni. Okoli nas se tresejo mogočne in silne države. Kamorkoli pogledamo, vidimo znake hudih gospodarskih težav — vse od Nemčije preko Italije pa do silne Amerike z njenimi neprecenljivimi zlatimi zakladi. Vihar krize, ki je zajel in zamajal naš svet, ni prizanašal tudi naši mladi državi in jo je nemilo pretresel. Poleg tega pa so se zbrali okoli njenih mej številni nasprotniki, ki jedva čakajo, da bi se zavoljo te krize in nesloge med jugoslovenskimi brati zamajali temelji Jugoslavije. Vse to vidi in občuti sleherni od nas in tako tudi jaz. Poslušal sem mnogo različnih mož. Eni so se izrekli brez premišljanja za sodelovanje, drugi pa so rekli, da se izognejo del za utrditev države, ker jih vse skupaj nič ne briga, in naj vzame vse vrag, ker njih ni poleg.

Premislil sem stališče enih in drugih in si dejal, da se neha v hipu, ko je na kocki vprašanje okrepitve države, vsaka obzirnost napram onim, ki narod zavajajo, namesto da bi mu povedali čisto resnico.

Niti 8 mesecev

V tem kratkem času je bil zredno uporabo Kalodonta v enem težkem slučaju zobni kamen popolnoma odstranjen. Samo Sargov Kalodont vsebuje učinkoviti dodatek proti zobnemu kamnu (Sulforicinoleat po Dr. Bräunlichu). Tako si more sedaj vsakdo ohraniti zdravje in lepoto zob.

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

Dejal sem si po vsem tem razmišljanju: Glej, prijatelj, misijonsko delo boš izvršil, če stopiš iz svoje tihe samote in če boš zaklical kot svečenik narodu in sprtim bratom:

Podajte si roke in z združenimi močmi pomprite za državni voz, da ga skupno izpeljemo iz sedanjih nevarnosti na pota v lepšo in srečnejšo bodočnost.

Kot kandidat iskreno želim, da bi zavladali ljubezen, sprava in bratsko sodelovanje med vsemi stanoviti in deli naroda.

V nadaljnjih svojih izvajanjih je g. župnik sporočil, da ima za svojo kandidaturo dovoljenje nadrejenega cerkvenega oblastva. Ko se je bil po dolgem, vestnem razmišljanju in pretehtanju vseh razlogov odločil, da prevzame kandidaturo za poslanca v narodno skupščino, je z vpošte-

vanjem dotičnih predpisov prosil cerkveno oblastvo za dovoljenje. Ko je pojasnil, kaki nagibi so ga privedli do njegovega sklepa, je privoljenje dobil in šele potem končno sprejel kandidaturo.

Nato je g. župnik Barle nadaljeval: S tem je odpadla v meni tudi poslednja senca dvoma, ali naj kandidiram. Vesel sem šel nato na svojo prvo volilno turnejo po kranjskem srezu, ker sem v duši miren in v sreču zadovoljen,

da lahko dam v teh usodnih časih Bogu, kar je božjega, in narodu in državi, kar je njunega — svoje srce in voljo, z vsemi silami pomagati pri utrjevanju države.

V takem razpoloženju stopam danes pred vas kot kandidat. Morda me boste vprašali: Kaj pa bo k temu rekel g. dr. Anton Korošec?

žela sta se potihoma meniti. Na stolp se ni čulo drugega kot nerazločno šepetanje.

«Kdo je?» Simon se je kar zganil, tako ga je presenetilo.

«Pozni obiskovalec mora biti nekdo izmed njegovih tovarišev», je vedel Klemen.

«Zakaj ne pride podnevi? Nedvomno se boji pokazati...»

«Temno ozadje... Ponoči se ne shajajo poštenjaki...»

Simon se je sklonil k prijatelju ter mu začel potihoma pripovedovati. «Abdon je bil doslej na slabem glasu. Zašel je v slabo družbo, očetu je delal sramoto. Z bratom se nista razumela.»

Klemen mu je zabranil, da ni zatrobil v rog, ki je visel pred njim na ograji. «Ali bi mi rad vse pokvaril?» ga je posvaril, nato je neslišno počenil za ograjo.

Abdon in neznanec sta se nemoteno pomenkovala. Stolp je bil toliko oddaljen, da se vzlic nočni tišini ni dalo ujeti nobene besede.

«Kaj se neki pogovarjata?» je bil Simon vedno bolj radoveden. «Ako bi ne bilo lune, bi ne bilo težko priti v njuno bližino. Kakor kaže, sta se zatopila v važne pogovore...»

«Zdajle je prilika!» se je vzradostil nadzornik beričev. Bolj kot vse drugo ga je zanimalo, kam bo odšel neznanec. Urno se je dvignil in zamenjal dolgo sabljo s kratkim bodalom.

«Kam pa sedaj?» ga je vprašal Simon.

«Nikamor drugam kot na opazovanje. Na lov za skrivnostnim neznanecem...»

«Le pojdi, ampak bodi previden. Glej, da te ne opazi. Na Ostrožju ni več pravice pod novim gospodarjem...»

«Bodi brez skrbi zaradi mene. Preden zasije jutro, pridem z novim poročilom.» — Klemen se je zasukal in odšel nizdol po stopnicah.

Nekje v obzidju so bila ozka nizka vrata — izhod za nočno stražo. Uglajena steza je držala navzdol po bregu na pot okrog graščine. Ob poti je raslo grmičevje prav do grajske planote, ki se je raztezala od gradu pa do bližnjega gozda. Razdeljena je bila v pašnike in senožeti.

Klemen ni bil le hraber vojščak, marveč tudi spreten zasledovalec. Previdno se je plazil ob zidu, ki je bil na tisti strani obrasel z bršljanom. Na robu planote je počenil za leskov grm. Boljšega prostora si ni mogel izbrati. Videl je pred sabo skrivnostnega neznanca, razdalja je merila samo nekaj korakov. Skrivnostni neznanec se je prav tedaj poslavljaj, Abdon je zapiral okno.

Pozni obiskovalec ni iskal potov, ubral jo je naravnost proti gozdu. Cim je odšel čez planoto, se je dvignil tudi Klemen ter mu sledil z opreznimi koraki. Med njima je nastala razdalja — toliko, da se nista videla niti slišale stopinje. Semintja je zašumelo suho dračje; tujec ni slutil, da ga kdo zalezuje. Tembolj pa je pazil berič, da ni zgrešil prave poti. Pokanje preperelega vejevja je dajalo glasno znamenja za čudnim odhajalcem.

Pot je peljala pod drevjem ob parobju gozda. Krog in krog je vladala samota, nikjer ni bilo človeškega bivališča. Klemen in neznanec sta pospešila korake. Spremljala ju je skovikanje sov, katerih žareče oči so se svetile med vejevjem. Hoja je bila vedno bolj težavna zaradi globokih kolesnic in kamenja.

Dospela sta v dolino pod Rjavim gričem. Ob vzhodu so molčale razvaline nekdanjega gradu, polne strahu in groze. Obsevala jih je motna mesečina. Ob njih so stala drevesa tiho kakor nočna prikazen. Kamenje je bilo ponekod razbeljeno od solnca, drugod pa poraslo s črnim mahom. Štrleči ostanki zidu so se videli v temi kakor človeške postave.

Neznanec je krenil s poti in zavil po stezi med razvaline. Tam se je sklonil in izgubil. Klemen se je skrtil za drevce in čakal, pa se ni več pojavil. Kraj si je dobro zapomnil, blizu je rasla vitka breza. Tam nekje je morala biti skrivna votlina. Tja je peljala ozka stezičica med gostim grmičevjem. Celu podnevi je ni bilo lahko zapaziti.

Skoro dve uri sta minili, med tem časom. Simon je dremal na grajskem stolpu. Klemena ni mogel dočakati; skrbelo ga je, ali se mu ni morda kaj pripetilo. Najbrže se je že povrnil na stražnico, ker mu ni imel kaj posebnega sporočiti.

Tovariš pa mu je ostal zvest tudi v pozni nočni uri. Ves upehan in oznojen je stopil preten, ko se ga ni več nadejal.

Ej, dragi prijatelji, g. Korošec nima prostih rok. V svojem sreču najbrž tudi on odobrava ali vsaj razumel moj korak, delati pa mora proti svojemu boljšemu prepričanju, ker stoji pod zapovedjo nekaj oseb svoje okolice.

Sicer pa je v času, ko gre za življenjske koristi države in vsega naroda, vprašanje oseb postranskega pomena. Osebe so bile in bodo izginile v zgodovini, ki bo sodila njihovo delo. Država pa mora in bo preživela vse osebe, tudi gospođe Korošca, Mačka in Davidovića. Ti možje pa si tudi danes niso edini v smernicah za ureditev države in kar hoče eden, tega noče drugi. Mi pa pravimo:

Dovolj je bilo sovraštva, preveč razprtij! Nočemo in ne moremo slediti onim, ki žele še poglobiti prepad med brati iste krvi! Za svojo sveto dolžnost smatramo, da z združenimi močmi delamo za premostitev teh prepadov.

Kdo sem in kje mi je tekla zibel, veste vi, prijatelji, sami. Siu sem naše kmečke hiše, ki

sem ji ostal zvest. Poznane so mi težave in tegobe kmetijskega stanu, ki mu bo treba še mnogo pomagati, da ostane kakor doslej steber reda in mira v državi. Poznam pa tudi težave drugih stanov, ki hočejo prav tako živeti kakor vsi ostali stanoviti. Poznan mi je meščanski stan. Previdnost božja je hotela, da sem že 30 let s svečenik med meščani, četudi sem si vedno želel priti v kako preprosto kmetijsko župnijo, da bi živel kar najtesneje s svojim narodom. Znanost so mi težave naših trgovcev, vem za skrbi, ki tlačijo uradnike, in razumevam položaj našega delavstva.

Ne bom dajal v tem trenutku obljub. Rečem vam le: Če zaupate moji vesti, moji preteklosti, tedaj vas pozivam: Vsi na volišče 8. novembra, da bomo manifestirali za eno vsem sveto, veliko misel:

Živela na zunaj močna in slavna, a sovražnikom strašna, na znotraj pa v bratski ljubezni združena, srečna in zadovoljna velika Jugoslavija pod vodstvom našega modrega in viteškega kralja Aleksandra!

Omahljivcem in zabavljajem

Številni dobro obiskani shodi sreskih kandidatov po vsej banovini dokazujejo, da je narod v ogromni večini našel pravo pot, ki mu jo

narekuje zdrava pamet in nagon samoohrane. Kakor pri vsakih volitvah, se žal najdejo tudi sedaj sicer redki državljani, ki omalovažujejo to svojo državljansko pravico in dolžnost, češ: kaj bom hodil volit, saj bodo tudi brez mene opravili!

Tem omahljivcem pravimo, da bo dne 8. novembra politična moč tudi v njihovih rokah in da

bo samo njihova škoda, če se te svoje temeljne državljanske pravice ne bodo poslužili.

Res žalostno je, da se dobe danes taki neresni gobeždači tudi med Slovenci, ki sicer slovimo, da je pri nas omika na visoki stopnji. Da ne bo svet mislil, da smo Slovenci res takšni bedaki, ki zametujemo volilno pravico, ne sme noben volilec na dan volitev ostati doma. Kdor izostane od volitev, ne bo imel prav nobene pravice več, da bi se potem sploh kdaj lahko pritoževal ali zabavljaj nad morebitnimi napakami v javnem življenju in v državnem gospodarstvu, saj takrat,

ko je bil povabljen in poklican, da odda svoj glas za svojega zastopnika v narodni skupščini, ni poznal svoje volilne pravice in dolžnosti.

Kdor se volilne pravice ne posluži, se sam izključi od pravice pritožbe.

Omahljivci naj pomislijo, da s svojim oklevanjem ne koristijo ne sebi in ne narodu in ne državi. Ves narod, vsa država je neločljiva celota, in kadar zadene nesreča narod, zadene tudi vsakega državljanca brez izjeme.

Država je na zunaj krepka takrat, kadar tujina vidi, da se državljani zanimajo za usodo svoje domovine.

Nepopoln uspeh volitev 8. novembra bi bil nesreča, ki bi jo občutili vsi. Tedaj bi gotovo vsi omahljivci obžalovali svojo nespamet, a obžalovanje ne bi nam ne njim nič koristilo, ker bi bilo prepozno. Kolikokrat se igra človek lahko miselno s svojim zdravjem. Ko ga pa položi bolezen na posteljo, se prične tolči po glavi, češ: kakšen bedak sem bil, ko sem bil še zdrav! Prav tako je v življenju naroda in države. Dokler še ni resne ure, se je še mogoče igrati z vsakovrstnimi mislimi,

kadar pa pride ura odločitve, tedaj ni več časa za obotavljanje, tedaj mora biti vsa kdo na svojem mestu.

Ko se bliža volilna borba svojem višku, prihaja tudi vedno bliže ura odločitve, ko bo moral vsakdo storiti svojo dolžnost. Kdor je imel vedno polna usta zabavljanja, a bo 8. novembra molčal, bo podoben izdajalskemu ubežniku na fronti, ki je ves čas mnogo gobeždal o tem, kako bi bilo treba doseči zmago, nazadnje pa je zapustil svoje tovariše in prestopil v sovražnikove vrste.

Tudi mi smo postavili enotno fronto za močno Jugoslavijo in se uvrščajo v njo po vsej širini Jugoslaviji zavedni državljani, meščani, delavci in kmetje.

V tej fronti imamo tudi celo vrsto duhovnikov, ki se zavedajo, da je v resnih časih njihovo mesto tam, kjer se bije boj za pravice naroda in države.

8. novembra bo videl ves narod, kdo ni v naši skupni fronti in kdo se je postavil na stran sovražnikov naše domovine.

Nekaj figarskih dezertirjev še sicer ne bo pomenilo poraza močne armade, vendar pa bo kvaril spomin na njihovo brezčastno početje lepi praznik zmagoslavja.

Danes, ko že trobijo trompete alarm, ni časa za obotavljanje in zabavljanje. «Domovina» vam pravi, tista «Domovina», ki vam je vedno prav svetovala in vas prav učila, vam kliče: «Naša jugoslovenska domovina bo obhajala 8. novembra svojo sklepno zmago nad sovražniki. Pridite vsi na volišča in vzkliknite odločno:

«Smo za delo, red in mir v državi!»

Kakor ščurki, ko se pokaže svetla zarja, se bodo skrili takrat vsi sovražniki, omahljivci in zabavljaji, kajti če ne prej, jih bo vsaj takrat zapekla vest, da so izkušali s svojim figarstvom škodovati naši lepi Jugoslaviji, brez katere ni za nas ne narodnega ne gospodarskega življenja.

Ali si že obnovil članarino Vodnikove družbe?

«Pa se bo motil, ošabni pritepenec. Kmalu ga bomo do golega razkrinkali.»

Vestnemu vojščaku se je mudilo. Zbrati je moral četo najboljših beričev ter jo natanko poučiti. Čim se je zdanilo, so odšli drug za drugim skozi stranska vrata.

(Dalje prihodnjič.)

Razprodaja manufakture!

Najceneje se oblečete za zimo, če kupite blago v razprodaji veletrgovine

JOS. RAVNIKAR, LJUBLJANA
Miklošičeva cesta št. 7/L.

NEGOVANJE LEPOTE

na medicinsko-kozmetični podlagi je nova smer, ki je zares dobra, če se za to uporabljata pripomočka, katerima z medicinske strani ni prigovora, kakor sta Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Za vnaprej poslanih 40 Din pošlje brez nadaljnjih stroškov dva lončka lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elsa-trg 360, savska banovina.

Kako postanem dober godbenik.

To brezplačno knjižico pošlje tovarna glasbil MEINEL & HEROLD v Mariboru št. 104—B vsakemu prijatelju glasbe, bodisi začetniku ali izvežbanemu godbeniku. Zahtevajte knjižico takoj s navadno dopisnico!

«Kod pa si hodil?» Simonu je mahoma prešla zaspasnost. «Zdaj nisem mislil, da se boš vrnil.»

«Zato te bom toliko bolj presenetil... No, kje sem bil? Kaj praviš?»

«Hm.» — Simon se je kar tresel, tako je bil radoveden. Misli so mu bile okorne, ničesar ni mogel uganiti.

«Reci, kar hočeš. Nič hudega, ako ne boš popodil.»

«V grobnici ka-li?» si je domislil.

«Pod Rjavim gričem... Ob razvalinah...»

Simona je spreletela groza. «Jej, pa tam — pa zdaj ob tem času. Ali se upaš dražiti duhove?»

«Nocoj nisem mislil na strahove. Spremljala me je čudovita moč, kateri se je umikala bojazen.»

«Pa kaj te je gnalo tako daleč?»

«Hm, kaj? Neznaneč, ki sva ga opazovala pod oknom, se je umaknil med razvaline...»

Čuvar grajskega stolpa je osupnil. «Oho!» je naposled vzkliknil zmagoslavno. «Ropar ti je pokazal pot v svoje gnezdo. S takimi ljudmi se ukvarja naš novi gospodar. Zato hrepeni po zakladih — ta lažni dedič. Kako pravično sem ga obsodil! Na obrazu mu je zapisano: razbojnik. Sam se je postavil za naslednika graščaku Teodorju, ki je morda res umrl na bojišču. Tako nas bo laže oplenil in oropal. Kdo ve, kako si je prilaštil prstan z graščinskimi grbom? Kdo nam bo to pojasnil?»

Klemen se nato sedel ter si zadovoljno gladil dlani. Ponosen je bil na svoje delo: nedvomno je izsledil roparski brlog, kjer se zbira izvržek človeštva. Hvaležni mu bodo tudi drugi, saj so lopovi strahovali že vso okolico. Samo Abdon ga bo preklinjal, kadar bo popolnoma poražen.

«Pomoč je prišla o pravem času», je bil Simon hvaležen srečnemu naključju. «Zdaj se mi je pričelo svitati.»

«No, kaj si zopet uganil?»

«Dozdeva se mi, kje je Karel. Nikjer drugje kakor v roparskem brlogu...»

Klemen je samo pripomnil: «Čaka nas še nevarno delo. Nič ne smemo odlašati — prodreti moramo v tajnosti razvaline. Tako bomo preprečili strahovanje na Ostrožju; tudi Karlu je treba hitro pomagati.»

«Samo oprezno in previdno», je skrbelo zvestega čuvarja. «Ako je sovražnik iznenaden, tedaj je že napol premagan...»

«Sveda je treba strogo molčati», se je strinja izkušeni poglavar beričev. «Lažni graščakov naslednik nam lahko vse pokvari. Bog ne daj, da bi uganil naše misli.»

«Kadar se lotimo močnejšega, mu stopimo za hrbet.» — Simon se je kar tajal od zadovoljstva — upal je v popolno zmago.

«Sreča se nam kar ponuja», je poskočil Klemen od veselja. «Prav sedaj nam je ukazano, naj iščemo ukradene zaklade. Tako se bomo vsaj brez skrbi odstranili. Abdon bo mislil, da izvaja mo njegovo povelje.»

Razgovor s kandidatom prof. verouka g. Pavličem

Dasi je sedanja volilna borba nestrankarska, se vendar dobe še ljudje nekdanjega kova, ki ne morejo preboletj našega visokega političnega napredka zadnjih dveh let. Ta ponosni napredek je šel mimo njih in preko njih, pa zato napadajo celo najboljše in najskromnejše može na listi ministrskega predsednika g. Živkovića. Izvzet ni od napadov niti tako kremenit in značajan mož, kakor je kandidat za laški srez g. Alojzij Pavlič, vzoren duhovnik in profesor verouka na državni gimnaziji v Celju. Naš poročevalec je kandidata g. Pavliča obiskal in ga zaprosil za kratek razgovor.

Kaj vas je napotilo do kandidature, gospod profesor?

«Edino želja, da po svojih skromnih močeh tudi jaz pomorem ljubljeni domovini, naši prelepi Jugoslaviji. Kot duhovnik in vzgojitelj sem vajen tolažiti, bodriti in krepiti. To je moj poklic in upam, da bi ga z delom v skupščini le še razširil in izpopolnil.»

Zakaj ste se odločili prav za laški srez?

«Domačin sem tukaj, železničarjev sin z Zidnega mosta. Dve tretjini prebivalstva poznam tako rekoč osebno in vem za vse križe in težave sreza. Tu sem se rodil, rasel, služboval in po svojih močeh delal. Kam naj bi sicer šel, če ne semkaj!»

Izpadli pri volitvah so pri nas že stara navada. Kako sodite o njih?

«Jaz sploh ne sodim», se skromno izogne g. Pavlič. «Moja naloga, če že moram povedati, ni bila nikoli sodba, ampak delo. Sicer nerad govorim o tem, toda če že res mora biti.» In z mirnim glasom, brez slehernega poudarjanja pove gospod kandidat, kako je doslej pojmoval svoje dolžnosti. Kot duhovnik je bil vedno idealist, živeč za druge, ne zase. Podpiral je sirote, dijake in siromake, zato tudi danes po 12 letih službe nima sam nikakršnega premoženja. Deloval je na prosvetnem polju in zlasti podpiral treznostno gibanje. Več tisoč predavanj po vsej dravski banovini je dokaz tega njegovega dela. Deloval je tudi med Slovenci v Zagrebu in Beogradu, prirejal higienske razstave in vodil Prekmurce, rudarje iz Hrastnika in Celjane na Brezje in Bled. Vodil je romanje na Trsat in tudi pri tej

priliki ni pozabil na vzporedno nalogo, pokazati ljudem lepoto širne naše domovine. Povedel jih je na Sušak in otok Krk. Kako velika je njegova res krščanska ljubezen do bližnjega, priča dejstvo, da je predaval celo v pravoslavnem bogoslovju in muslimanskem društvu v Sarajevu!

Vedno iznova gospod profesor utihne in je treba precej zgovornosti, da človek premaga njegovo skromnost ter izve, kako je sodeloval pri Čebelarskem društvu, izposloval 70.000 Din banovin-

Gustav Strniša:

Planinci

Ko je zjutraj vstala, je povedala materi, da se je že po Šimnovem odhodu odločila, da pojde v mesto. Starka se je kar prestrašila:

«Ne hodi! Kaj naj počnem nadležna in bežna brez tebe?»

«Mati, ne bojte se! Pri Tinci se kmalu privadim. Zaslužila bom vsekakor več kakor vsaka vaška šivilja. Pošiljala vam bom denar, da boste laže živeli! Mené ne vzdrži več v vasi, tako nesrečna sem!»

«Ni res! Zastrupljena si! Jaka te je zastrupil. Opozorila sem te. Več nisem mogla storiti. Dovolj si stara, svojo pamet imaš in svojo voljo. Bila sem prepričana, da si toliko močna, da mu ne podležeš!»

Starka jo je pogledala in umolknila. Spomnila se je, kako je bilo pred leti. Tudi ona je tedaj bežala iz Sela. Vrnila se je, ker ji je pisal Metkin oče, da se bosta poročila. Bil je pač dober človek in rad jo je imel. Vaščani so vedeli, da se je izognila svoje sramote in strogo so jo obsojali, kakor vedno obsojajo nezakonske matere, a očetov nihče ne omeni. Metkin oče je pa vsem zavezal jezike in se z njeno materjo poročil.

IV.

Jaka je bil pošteno osramočen. Kdor ga je videl, se mu je smejal. Njegovi tovariši so se ga ogibali in sramovali.

V krčmi si ga je privoščil stari zgovorni Mivček. Pljusnil mu je v obraz, da je navaden prasec, ki ga fantje pod mrežo vozijo na kinkežu po vasi.

«Vse so storili pošteno, kakor si zaslužil! Le prave šibe fantje niso imeli! Morali bi te tudi pretepsti, da bi krulil res po prašičje! Drugega pač ne zaslužiš!» je kričal Mivček. Bil je jezen na Jaka, ki je nekaj časa lazil tudi okoli njegove hčere, katere se je kmalu naveličal.

«Ti se pač jeziš, Mivček, ker svoje hčere ne moreš oddati. Z menoj ni nič imela. Ni se mi videlo vredno siliti vanjo! Jaz nisem kriv, če je nihče ne mara!»

«O, ti sladki Jakec ti! Pa si jo le rad imel in silil si za njo! Bila je pač prepametna in zato si se je naveličal. Kaj boš spet krulil po prašičje, saj te poznamo! Čakaj, kadar te zdaj dobe fantje v pesti, te čaka druga kazen. Vrečnikov Primož mi je pravil, da boš prihodnji predpust moral čepeti vso noč namesto slamnatega moža na strehi Tičkove Mihelce, najstarejše vaške device!»

«Drži že svoj stari raztegnjeni jezik, sicer te lopnem po njem, da ti ga takoj polovico odbijem!» je zapretil mladenič.

Pa je vstopil Strnenov Uštin in ga pomilovalno pogledal.

Jakec je grizel ustnice in molčal.

Uštin je prisedel in ga zbadel:

«No, preljubi prešič, suh si pa, suh, če te primerjam z letošnjimi pujski!»

«Zakoljem te! Pri moji duši, da te zakoljem!» je zahrpal Jaka. Od samega srda so mu pomodrine žile na vratu, zardel je kakor puranova roža. Na ustih so se mu zapenile sline, ko je skočil kvišku.

Uštin je mirno obsedel in ga zavrnil:

«Na, moj nož, posodim ti ga! Ej, vaščani, vi ste priče, sam sem posodil Jakcu svoj nož, da me z njim zakolje. Napadeš me lahko takoj. Branil se bom samo z golima rokama. Da ne boš potlej lazil okoli orožnikov, če ti zmeljem kosti kakor pest kaše!»

Že je ponudil fantu nož.

Oči Briškovega so se zablinkale. Pograbil je nož in se kakor blisk vrgel na svojega nasprotnika.

Uštin je bil sicer zelo močan, toda tudi spreten. Ko se je napadalec pognal vanj, je sunil korenjak s pestjo predse. Jaka mu je ranil samo podlehtnico. Naslednji hip je Uštin švignil kvišku. Izbil mu je nož, ga pograbil kakor mačko in že je plaval Jakec med nebom in zemljo ter padel skozi okno na travnik za hišo:

«Pujsek, dobro se pasi, zelenje ti ne bo škodilo! Za zdravje je. Še cucki ga grizejo, če jim nagajajo želodeci!» je zakričal Uštin, pobral svoj nož in mirno sel za mizo.

Jaka se je od same togote valjal po travi in sikal nerazločne besede. Vsi so se mu smejali. Vstal je in zaškripal z zobmi. Zažugal jim je in potuhnjeno odkolovratil po stezi proti hosti.

Perilo, ki leži v omari, kakor novo...

Vsake gospodinje srce utrip-lje veselo... belo, kakor sneg in dišeče po gozdu leži perilo v omari... kakor novo je postalo v mehki, obilni peni terpentinovega mila Gazela. Fino terpentinovo olje, ki je pridejano temu milu, je pranje olajšalo in pospešilo.

TERPENTINOVNO MILO GAZELA

pere zares čisto

GT. 33

ske podpore za siromašne dijake iz Prekmurja in 25.000 Din za cerkev v Hrastniku. Za slednjo je vodil nabiralno akcijo, ki je narasla na skoro 200.000 Din. V Celju je deloval kot starešina skavtov in zbral za božičnico ubogim darov za vrednost 10.000 Din.

Pa se vas upajo napadati?

«Pred strupenim jezikom ni nihče dovolj zavarovan. Zase rečem samo toliko, da imam dovolj volje in tudi vztrajnosti za delo! Kakor sem

delal v ožji domovini, tako bom delal tudi v široki delavnici narodni skupščini, vedno pripravljen, boriti se za pravo in dobro, za lepo bodočnost naše mile Jugoslavije, pa za pravice malega človeka, delavca, železničarja, rudarja, kmeta, sploh delovnega človeka siromaka! Saj sem sam njegov sin!»

Naš poročevalec se je zahvalil gospodu za prijaznost v trdni veri, da morajo za listo, na kateri so taki možje, glasovati vsi volilci.

Naš delavec v Franciji enakopraven s francoskim delavcem

Te dni so bila v Parizu končana pogajanja naše vlade s francosko vlado o ureditvi delavskih vprašanj, ki zanimajo obe državi. Ob tej priliki sta bila sprejeta pogodba o delu in javni podpori in dogovor o sezonskih delavcih. Sprejeta je bila tudi pogodba o kmetijskih, industrijskih in rudniških delavcih. S pogodbami so urejena vprašanja izseljevanja in vseljevanja delavcev, javnih podpor v primeru boleznih in brezposelnosti, postopanja glede zaslužka, bolniškega zavarovanja in postopanja v primeru nesreče.

Vse to je urejeno na podlagi medsebojnosti (reciprocitete) v popolni enakosti z domačimi delavci, in to tudi glede rent delavcem in rod-

binam, ki živijo na ozemlju druge države. Enakost delavskega zaslužka je priznana tudi glede draginjskih in rodbinskih dodatkov.

V načrtu je ustanovitev mešanih komisij, ki se bosta najmanj enkrat na leto sestajali zdaj v Beogradu, zdaj v Parizu zaradi ureditve števila in kategorije delavcev za izselitev.

Kar se tiče zavarovanja delavcev, je določeno, da se bo tudi to vprašanje rešilo čimprej.

Pogodbe se nanašajo do zdaj samo na evropsko Francijo, s posebnim sporazumom pa se bo uredila zaposlitev tudi v izvenevropskih francoskih kolonijah.

Kmetijska praksa v Švici

Akcija za pošiljanje kmečkih mladeničev na kmetijsko prakso v Švico se nadaljuje. Mnogi zanimanci pa si niso popolnoma na jasnem, kake pogoje je treba izpolniti v ta namen. Društvo kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino je prosilo za pojasnila pri predstojništvu Zavoda za gospodarsko upravo na kmetijsko-gozdarski fakulteti vseučilišča v Zagrebu, ki jih objavljamo v naslednjem.

Vsakdo, ki želi priti v kmetijsko prakso v Švico, mora najprej izpolniti dva obrazca. Točno izpolnjena in overovljena obrazca je predložiti omenjenemu zavodu. Obrazci se dobivajo pri predstojništvu zavoda, a tudi pri tajništvu podpisane društva.

Prosilci mnogokrat netočno izpolnijo predpisane obrazce. Rubrike v obrazcih naj prosilec dobro preuči in natančno izpolni z zahtevanimi

podatki. Za presojo prosilca, odnosno njegove prošnje so zelo važni podatki o njegovi kmetiji in kmetijstvu dotičnega okoliša. Kdor ne more sam točno sestaviti teh rubrik, naj zaprosi domačega učitelja ali župnika, ki mu bo rade volje pomagal pri tem. Važnejše podatke je treba opremiti z dokazili (overovljeni prepisi šolskih izpričeval, potrdila o izpolnjeni vojaški službi in drugo). Vsak obrazec mora biti opremljen s podpisom in overili, kakor je razvidno v posameznih rubrikah.

Pri končni izbiri praktikantov je odločilno predvsem naslednje: 1.) da je prosilec uredil vojaške obveznosti, 2.) da ima sam, odnosno da imajo roditelji večjo ali srednjo kmetijo, 3.) da se obveže ostati po dovršeni praksi na domači kmetiji, 4.) da je dokončal katerokoli kmetijsko šolo (to pa ni nujen pogoj, temveč morejo izjemno biti sprejeti tudi prosilci brez kmetijske šole, če

so se dotlej bavili s kmetijstvom na domačem posestvu), 5.) da nosi sam stroške (tisti, ki tega ne morejo, pridejo v poštev le v primeru, ako razpolaga zgoraj omenjeni zavod s kakimi sredstvi v ta namen), 6.) da se izkaže s priporočilom pristojnega sreskega kmetijskega referenta, 7.) ob drugače enakih pogojih imajo prednost tisti, ki vsaj nekoliko razumejo ali pa obvladajo dotični tuji jezik (na primer nemščino).

Izžrpnja pojasnila o organizaciji in načinu pošiljanja kmetijskih praktikantov v prakso v Švico pa daje knjižica «Prvi jugoslovenski kmetijski praktikanti v Švici», ki se dobi v knjigarni «Naredak sela» v Zagrebu za ceno 20 Din. Položnice v svrhu dobave te knjižice se dobe pri kmetijskem referentu v Kranju, enako tudi obrazci. Resnim zanimancem se priporoča, da se požurijo. Društvo kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino (tajništvo: kmetijski referent v Kranju).

Politični pregled

Po vsej državi se je vršilo zadnje dni, zlasti pa v nedeljo, nešteto

volilnih shodov in sestankov, na katerih so se razsodni in pametni volilci izjavljali za složno delo v novi narodni skupščini.

Razgovori z volilci v naši dravski banovini kažejo, da se naše ljudstvo v pretežni večini zaveda velikega pomena volitev. Prišli so sicer že tudi med Slovence zli duhovi, ki izkušajo premotiti preproste in neuke ljudi, da ne bi šli voliti, toda uverjeni smo, da bo narod izpregledal njihovo zahrbtno igro. Ljudje vedo,

da bo nova narodna skupščina zbor resnih mož, ki bodo delali le za procvit gospodarstva in prosvete

in ne bodo brezplodno uporabljali svojih sil za kake strankarske prepire, saj sedaj v parlamentu ne bo strank. Oni zli duhovi so navadno kakšne bivše razžaljene strankarske veličine, ki v svoji jezi, da so v naši državi zdražbarskemu strankarstvu izpujene korenine, hujskajo ljudi, naj ne izvrše volilne pravice in volilne dolžnosti napram državi. Kdor ostane doma, temu nista mar ugled in moč države, temu tudi ni mar njegova lastna korist. Jasno je pač, da je korist države korist vseh njenih državljanov. Nikdar ni bil volilec bolj dolžan glasovati kakor sedaj.

V.

Primčkov Miha in njegov brat Jože sta bila čevljarja. Vsakdo je dobro vedel, da sta še boljša divja lovca. Rajši sta pristikala na peteline svojih pušk, kakor vlekla dreto in tolkla s kladivi po čevljih. Mnogo prijetneje se jima je zdelo basati puške, kakor vtikati črno dreto skozi luknjice v starih škornjih.

Orožniki so ju poznali ko slab denar. Nešteto hišnih preiskav so že imeli pri njima, pa so bile vedno brezuspešne.

Naša znanca pa nista bila samo dobra divja lovca, temveč tudi spretna ribja tatova. Včasih so kakšno nedeljo prispeli v vas mestni zakupniki lova. Če so ujeli kako ribo, so se takoj hvalili z njo v krčmi. Krčmar jo je moral speči. Pokusili so jo in hvalili svojo spretnost.

Običajno je gostilničar ponudil gostom tedaj tudi svoje ribe. Imel je nekak ribnik, da mu nihče ni mogel do živega in mu očitati, da so ribe ukradene. Gostje so pa jedli ribe, ki sta jih nalovila Primčkova v njihovem lovišču, pa še plačali so jih pošteno. Običajno sta tudi čevljarja sama prišla v krčmo in si naročila ribe, ki jih jima je krčmar že skrivaj plačal.

Pri Primčkovih so se zvečer večkrat zbirali gostje. Bilo so sami divji lovci, ki so se odpravljali na lov. Pri Primčku je bilo pač najpripravnejše zbirališče. Koča je samevala daleč od vasi pod goro,

Divji lovci so pili kuhano žganjico in kvarjali. Ko se jim je videlo, da je pravi čas, so se polagoma izgubili v noč.

Družbo so često skušali presenetiti orožniki. Večkrat so nenadno vstopili. Vendar niso našli nikakega orožja. Običajno so prišli kesno ponoči. Razni možaki, ki jih je imela postava na piki, so bili zbrani.

Miha je pa vedno prav nedolžno vprašal orožnike, kaj jih je privedlo k njemu.

«Mi vprašujemo! Vi pa morate vedno odgovorjati!» ga je enkrat nahrulil četovodja in ga vprašal, zakaj se tako kesno zbirajo gostje v njegovi hiši.

«I, saj vidite!» je zapiskal Miha, ki je govoril tenko skozi nos. «Tu se često zberemo, da se kaj pomenimo, pa žganjico kuhamo, da nam ni dolg čas! Ali jo boste pokusili? Silce bi tam pač ne škodilo!»

Poveljnik je nekaj zagodrnjal in odšli so.

Vedno, preden so segli divji lovci po svojih skritih puškah, je vajenec Vencelj skočil pred hišo. Kakor veverica je obsakljal vse kote in prenuhal, če ni kje skrit kak ogleduh. Ko se je vrnil in povedal, da je vse varno, je Miha odmaknil staro omaro ob zidu in odtrgal pod njo črvido desko. Urno so razbrskali prst pod desko. Že je vsak lovec držal v roki svojo puško in zadovoljno odhitel v noč. Čez nekaj minut so izginile vse temne postave. Vencelj je spet skrbno poravnal prst, mojster pa pritrdil desko z zarjavim žrebljem, da je izginila vsaka sled. Nato

je pomaknil omaro nazaj k zidu in odhitel za tovariši.

Enkrat so našli orožniki Vencelja samega doma. Nalagal jih je, da sta mojster in njegov brat odšli že zjutraj v mesto po usnje, pa sta najbrže zamudila vlak, ker ga včasih rada pokusita.

«Poglej, fantič, novo puško dobiš pa dovolje nje ti preskrbim, da boš smel streljati! Samo povej, kje sta tvoj mojster in njegov brat. Pa priznaj nam, da sta divja lovca, in pokaži, kam spravljata puške! Povej nam brez skrbi, nihče ne bo zvedel!» je prigovarjal dečku četovodja.

Že je fant odprl usta, da bi vse izdal, saj je zazrl pred seboj svoj ideal, lepo novo puško dvocevko, in kar stresel se je od same tihe radosti.

Že naslednji hip se je pa spomnil svojega mojstra in drugih divjih lovec. One noči pač ni nikoli pozabil. Postavili so ga pred črno razpelo v kotu, kjer je Gregoričkov Andrejec prižgal rdečo višarsko svečo. Mojster je svečano ukazal svojemu vajencu:

«Fant, zdajle boš prisegel pri samem živem Bogu in pri vseh njegovih svetnikih, da nas ne boš nikoli izdal!»

Stresel se je:

«Zakaj moram priseči? Tako se bojim.»

(Dalje prihodnjik.)

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Včasih ste glasovali za stranke, a sedaj glasujete za složno delo v lastno korist,

kaj ne boste oddali glasov strankam, nego gospodarskim delavcem. Vsi na volišče, a one, ki vas zavajajo na kriva pota, vrzite čez prag. Šuft je, kdor vas poziva k vzdržnosti pri volitvah, in neumnež je, kdor se dá preslepiti od sladkih besed pustolovskih mračnjakov. Naše geslo naj bo: 8. novembra brez oklevanja na volitve!

Da ima naša država zaupanje v svetu, izpričuje dejstvo, da

smo dobili te dni veliko francosko posojilo v znesku 300 milijonov frankov.

S tem posojilom, ki je že dan naši državi na razpolago pri Narodni banki, se je okrepilo kritje obtoka bankovcev v naši državi, z njim pa bo tudi omogočeno razširjenje kreditiranja pri Narodni banki za skoro dve milijardi dinarjev. To bo zopet oživilo naše gospodarstvo, ker se bodo olajšale težave v denarnem prometu.

V torek so se vršile

v Angliji volitve v spodnjo zbornico.

Bile so zelo nemirne, predvsem zaradi komunistov, ki jih je pa sicer v Angliji prav malo. Rezultate bomo še javili. Udeležba je bila pri volitvah prav velika, kar izpričuje veliko zavedenost angleškega naroda.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

JESENSKO DELO PRI LUCERNI.

Lucerna je najbolj hvaležna detelja po naših krajih, zlasti tam, kjer manjka travnikov. Najlaže nam pomaga do dobrih košenj, ne le zaradi tega, ker je večletna in daje po več košenj na leto, ampak tudi zaradi tega, ker prenaša sušo bolj kakor vsaka druga deteljna rastlina. Ob sušnih letih jo že od daleč poznamo po njeni odporni rasti in temnozeleni barvi. Njene globoke korenine jo usposobijo, da ji tudi suša ne more tako lahko do živoga. Seveda imamo tudi kraje, kjer lucerna manj ugodno uspeva. V plitvi zemlji se slabo počuti, prav tako pa tudi po legah, ki so v spodnji plasti preveč vlažne ali jim pa manjka apna. Njeni pridelki so tudi slabši, če ji ne odločimo pravega prostora in če jo zanemarjamo z gnojenjem.

Sedaj jeseni moramo že odbrati njivo, na katero je želimo sejati pomladi. Njiva bodi dobro vgnojena in plevela čista (po kaki okopavini) in imej dosti globoko zemljo, da bo lucerna dlje vztrajala. Posebno važno je tudi, da ima zemlja potrebno apno v sebi. Če bi ga manjkalo, je prav jeseni čas, da ga napeljemo, raztrosimo in podorjemo. Pomanjkanje apna je večkrat vzrok, da nam prehitro opeša, mi se pa navadno izgovarjamo, da je bilo temu krivo slabo seme. Tudi peščena zemlja je sposobna za lucerno, če ji ne manjka potrebnega apna. Za gnojenje je treba na merniku posetve po 200 do 300 kg sprasene apna ali apnenega prahu, ki ga lahko naročimo pri Kmetijski družbi. Z apnom gnojimo, preden lucerno sejemo ali pa tudi pozneje, in je prav, če se tako gnojenje ponovi v treh do štirih letih. Z apnom dvignemo vso rodovitost, podaljšamo pa tudi njeno vztrajnost.

Med jesenska dela pri lucerni spada tudi vse drugo gnojenje. Pri nas opazujemo pogosto, da nam lucerna odpove, ker ji premalo pomagamo z različnimi gnojili.

Lucerni je treba predvsem kalija in fosforove kisline. Zaradi tega se še najbolj sponašajo kalijeva in fosfatna gnojila, kakor sta kalijeva sol in Thomasova žlindra. Potrební dušik sprejema lucerna iz zraku. Toda moti se, kdor misli, da je poznejše gnojenje s hlevskim gnojem, ki ga napeljemo jeseni, zgolj potrata. Hlevski gnoj učinkuje prav ugodno, če manjka zemlji humusa (črnice), ki je bistven pogoj za razvoj in življenje bakterij (glivic), ki so neobhodno potreb-

„DOMOVINI“ smo priložili naročilnice državne razredne loterije

Kdor namerava preiskusiti svojo srečo, naj srečke takoj naroči. Direkcija državne razredne loterije je število srečk znižala za polovico in tako igralcem podvojila možnost, zadeti kak večji dobitek. Naravno, da bodo srečke zato kaj hitro razprodane. — Torej ne odlašajte!

Zadružna hranilnica, r. z. z o. z.

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 19.

ne za večjo rodovitost zemlje. Tudi ogljikova kislina, ki se razvija pri razkroju gnoja, ugodno učinkuje v zemlji, kakor uče novejšje preiskave.

Sicer nam pa ugodno učinkujejo, kakor nas uče izkušnje, zlasti kalijeva in fosfatna gnojila, torej kalijeva sol in Thomasova žlindra, odnosno kostna moka in superfosfat. Za mernik posetve rabimo pri lucerni po 30 kg kalijeve soli in 40 kg Thomasove žlindre. Kostne moke rabimo tudi 40 kg, superfosfata pa 30 kg. Še je čas, da se lotimo tega dela.

Sejmi

2. novembra: Vitanje, Cerknica pri Logatcu.
3. novembra: Pišece, Dravograd, Zagorje.
4. novembra: Št. Pavel pri Preboldu (le za živino), Sv. Lenart nad Laškim, Preska.
5. novembra: Beltinci, Mokronog (le za svinje).
6. novembra: Jesenice na Gorenjskem, Kropa, Sv. Vid pri Ptuj, Brežice, Sv. Lenart-Zabukovje, Imeno (le za živino), Nova cerkev, Rečica ob Savi, Mengeš, Velike Lašče, Vrhnika, Peklo pri Poljčanah, Sv. Lenart pri Mariboru.
7. novembra: Št. Vid pri Litiji.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:
1 dolar za okrog 55-50 Din;
v devizah:

- 100 italijanskih lir za 287-98 do 288-87 Din;
 - 1 dolar za 55-92 do 56-09 Din;
 - 100 francoskih frankov za 220-72 do 221-38 Din;
 - 100 češkoslovaških kron za 165-86 do 166-36 Din.
- Vojna škoda se je trgovala po 294 do 300 Din, investicijsko posojilo pa po 65 do 67 Din.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na zadnjem mariborskem sejmu so bile za kilogram žive teže naslednje cene: debeli voli 4 do 5-50 Din, poldebili 3-25 do 3-50 Din, plemenski voli 2-50 do 3 Din, biki 3 do 4 Din, krave, debele, 3 do 5-25 Din, plemenske 2-50 do 3 Din, klobasarice 1-50 do 2 Din, molzne in breje krave 2-75 do 3-25 Din, mlada živina 3-25 do 5 Din, teleta 5 do 6 Din. Cene mesu so bile: volovsko I. vrste 14 do 16 Din, volovsko II. vrste 10 do 12 Din, kravje meso 6 do 8 Din, teletina brez kosti 18 do 22 Din, teletina II. vrste 8 do 16 Din, svinjina 10 do 22 Din za kilogram. Kupčija je bila zelo živahna. Cene se od zadnjega sejma niso izpremenile.

VINO. Vinski mošt ima letos izredno nizko ceno. Trgovci kupujejo mošt celo tudi po 1 Din za liter. Vinogradniki so obupani, ker ne morejo svojega vinskega pridelka bolje prodati. Navzlic tej nizki ceni in okolnosti, da se na mošt ne plačuje trošarina, pa točijo gostilničarji mošt po 6, 8 in celo po 10 Din liter. Take razmere so nevzdržne.

Kratke vesti

— Premiranje montafonske živine v Velikih Laščah. Pretekli petek se je vršilo v Velikih Laščah premiranje montafonske rodovniške živine. Prignane živali so pokazale, da goji naš dolenj-

ski kmet svojo živino res z ljubeznijo. Bilo je mnogo prvovrstnih plemenskih živali. Med razstavljalci smo opazili tudi ministra g. Ivana Puclja. Njegovi dve premirani telici sta potomki matere, ki daje letno 9000 litrov mleka. Minister g. Pucelj je znan kot dober živinorejec, zato smo lahko tembolj veseli, da on sedaj zopet kandidira in da bomo z njegovo izvolitvijo imeli za govornika slovenske živinoreje, ki je važna panoga našega kmetijstva.

— Posredovanje o nakupu in odprodaji plemenske živine v dravograjskem srezu. Na željo kmetovalcev dravograjskega sreza bo vodil sreski kmetijski referent na Prevaljah evidenco o vsej plemenski živini v srezu, predvsem o kravah, bikih, telicah, merjascih in plemenskih svinjah, ki pridejo za prodajo in nakup v poštev. Glede na to naj prijavi vsak kupec in prodajalec živine po dopisnici svojo željo na naslov: Sreski kmetijski referent na Prevaljah (sresko načelstvo). Pri ponudbi vsake živine je točno navesti naslednje: starost živine, ali je čistokrvna, teža, pri kravah tudi količino mleka na leto. Tako bo nakup in prodaja živine zelo olajšana. Živali za kakol ne pridejo v poštev.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Na nedeljskem manifestacijskem zborovanju v Sokolskem domu je namesto nujno zadržanega ministra g. dr. Kramerja poročal direktor srednje tehnične šole v Ljubljani, gospod Josip Reisner, bivši deželni in kasneje tudi narodni poslanec ljubljanski. Govornikove besede so prihajale tako iz srca, da so morale najti pot v srca vseh številnih poslušalcev, med katerimi je bilo opaziti skoro vse domače volilce, pa tudi večino iz logaških Zibrš, Nikakega zabavljanja, nikakih obljub ni bilo slišati. Iz vsega govora je odmeval samo poziv k skupnemu delu, k slogi in ljubezni, poziv, da okrenemo hrbet brezplodni preteklosti, strnemo svoje sile ter jih usmerimo na nova pota, kolikor jih zahtevajo od nas nova doba, naš kralj in bodočnost Jugoslavije. Kot drugi govornik je nastopil g. dr. Marijan Zajec iz Ljubljane, ki je v imenu akademske omladine pozival volilce, naj gredo 8. novembra vsi na volišče in s tem po kažejo zunanjam in notranjim nasprotnikom, da odobrujejo politiko kraljevske vlade in da stoje za kraljem vsi kakor en mož. Volilci so zapuščali zborovanje s trdnim sklepom, da bodo pri volitvah storili svojo narodno in državno dolžnost. — Poštno ravnateljstvo v Ljubljani naprošamo, naj preišče, kaj je temu vzrok, da dobivamo pošto šele krog poldneva, dasi prihaja glavni del pošte že ob 1/4. v Dolenji Logatec.

RAČNA. Prejšnji teden smo imeli v Veliki Račni precej obiskan volilni shod. — Preteklo nedeljo so napravili lovci iz Ljubljane lov na merjasce in drugo divjačino. Ubili so dve svinji in šest srn. V tukajšnji okolici se dobe divje svinje, težke po 150 do 200 kg. — Pri g. Stupniku, gostilničarju v Veliki Račni, so bili pretekli teden tatovi, ki so jih pa ujeli in izročili rokam pravice. Najbrž so bili ti tatovi tudi na Kopanju, o čemer smo že poročali. — Struga Sice je bila suha že od junija, sedaj pa je zopet polna. — Avtobus

odhaja sedaj iz Račne ob 6.40 zjutraj in prihaja v Ljubljano ob 7.50, odhaja pa potem iz Ljubljane ob 12. in prihaja v Račno ob 13.07, in to ob ponedeljkih in petkih po zimskem voznom redu. Dobro bi pa bilo, ako bi vozil do Račne vsak dan.

SV. ANA V SLOVENSKIH GORICAH. V nedeljo 4. t. m. smo imeli pri nas najlepšo gasilsko slavnost: blagoslovitev nove motorne brizgalne. Komaj eno leto je, odkar se je ustanovilo gasilno društvo in že ima svoje gasilsko orodje. Čeprav so danes hudi časi pri nas, da ne moremo prodati vina in živine, vendar požrtvovalni gasilci in mnogi drugi društvu naklonjeni dobrotniki ne pozabijo na pomoč bližnjemu. Na predvečer prireditve je bila baklada po vasi, v nedeljo zjutraj pa budnica. Ob 10. je bila pozna služba božja v gasilski namen, katere so se gasilci udeležili v lepih uniformah. Popoldne ob 3. je pa blagoslovil tukajšnji g. župnik brizgalno in imel lep nagovor. G. kaplan je v lepih in pomenljivih besedah očrtal delo in napore društva in lepo vzpodbujal prebivalstvo, naj bo naklonjeno prepotrebemu društvu. Prireditve sta posetila tudi prvi podstarosta gasilske zveze g. Vengust iz Celja in župni načelnik g. Krajnc iz Pesnice, ki sta imela lepa govora na gasilstvo in občinstvo. Kumica je bila g. dr. Steinfelserjeva, soproga tukajšnjega rojaka g. dr. Steinfelserja, zdravnik primarija celjske bolnice. Na prireditve je prišlo mnogo gasilcev od blizu in daleč. Zelo malo pa smo videli domačih ljudi, posebno kmetskega prebivalstva. Zeleti je v bodoče, da se tudi domačini v večjem številu udeležujejo takih prireditev, saj je vendar gasilstvo v prvi vrsti v pomoč kmetškemu ljudstvu, kar je društvo že pri dveh požarih pokazalo. Prav dandanes v teh hudih časih je treba na deželi pokazati, kako smo složni in kako z ljubeznijo pomagamo bližnjemu v nesreči. Na tem mestu lepa hvala vsem, ki so sodelovali in pripomogli, da je prireditve lepo uspela, našim vnetim gasilcem in agilnemu načelniku pa kliče mo: «Le tako naprej po začrtani poti!»

DOMAČE NOVOSTI

* **Praznik vseh mrtvih se bliža.** Ko bomo počastili spomin svojih dragih, ne smemo pozabiti tudi na grobove žrtev velikega svetovnega klanja. Okrasimo jim zadnja počivališča, saj se bodo tudi tam v tujini, kjer počivajo kosti naših mož in sinov, gotovo na enak način spomnili neznanih jim tučev.

* **30letnico župnikovanja** je slavil 18. t. m. kočevski kanonik g. Ferdinand Erker. Spoštovanemu duhovniku želimo še mnogo zadovoljnih let!

* **Jubilej vrlega narodnjaka.** 70letnico rojstva je obhajal v Konjicah 26. t. m. Dragotin Miheljak, znan po konjiškem srezu kot pošten in vedno narodno zaveden mož. Ob pričetku vojne so ga dolžili, da je v zvezi s Srbi. 8. avgusta leta 1914. je prišel k njemu takratni konjiški postajni načelnik in ga vprašal, ali pristopi v nemške vrste. Miheljak je odločno odvrnil, da nimajo Nemci premoženja, ki bi njega premamilo. Tri dni nato so pa prišli orožniki ponj. Kot vseslovanski propagator je g. Miheljak ostal v Gradcu v zaporu od 13. avgusta 1914. do 13. avgusta 1915. Jugoslavija mu je največje zadoščenje za prestano trpljenje. Želimo mu še mnogo let zadovoljnega življenja!

* **Zlati jubilej dela.** Na Slapu pri Tržiču je praznovala 50letnico dela delovodkica pri tvrdki Charles Moline ga. Marija Tiringerja. Jubilantka je bila rojena leta 1867. v Križah pri Tržiču kot hči kmečkih staršev. Ker je bilo v družini mnogo otrok, je morala že kot 14letno dekletce iskati kruha, ki ga je dobila v prej omenjeni tvornici papirja kot navadna delavka. Pridna, vestna in vztrajna, kakor je še danes, se je kmalu priljubila pri svojih sodelavcih in sodelavkah kakor tudi pri pokojnem šefu Charlesu Molineju, kateremu je postala kmalu, lahko bi rekli, desna

roka, in je v kratkem času napredovala za delovodko. Vzlic veliki zaposlenosti v tovarni je lepo vzgojila vse svoje otroke. Želimo ji še mnogo srečnih let!

* **Odobren denar za dovršitev umobolnice v Novem Celju.** Minister za gradbo g. dr. Kramer je izdal odlok, s katerim se dovoljuje potreben znesek za dograditev umobolnice v Novem Celju.

* **Agrarno-reformni zakupniki se opozarjajo,** da je po zakonu o likvidaciji agrarne reforme dovoljeno skleniti sporazum o vprašanju odškodnine tako glede višine kakor tudi načina izplačila, preda začno poslovati likvidacijske komisije. Takšne medsebojne sporazume zakupnikov in lastnikov veleposestev je priporočati tembolj, ker se s tem pospeši, poenostavi in poceni izvedba agrarne reforme. Dotični razglas je nabit na ljubljanski mestni občinski deski.

* **Sejmi na dan volitev preloženi.** Minister za trgovino in industrijo je odločil, da se sejmi, ki bi se naj vršili dne 8. novembra, prelože na naslednji teden.

* **Smrt marljive žene.** Po daljši bolezni je preminila v 63. letu starosti ga. Marija Koširjeva, delavčeva vdova na Jesenicah. Pokojnica, ki je bila blaga žena, vzorna mati in gospodinja, je preizkusila vse težave delavčeve žene, saj sta morala s pokojnim možem preživljati dvanajst otrok ob slabi rudarski plači. Toda uboga žena ni klonila. Njena pridnost, skromnost in močna volja so premagale vse težave; vse otroke je vzgojila dobro in vsi so preskrbljeni. Bodi ohranjen dobri slovenski materi lep spomin, hudo prizadetim preostalim naše sožalje!

* **Odpust delavstva v Ravnah in v Slovenjgradcu.** Pomanjkanje naročil je prisililo jeklarno na Ravnah, ki ima zaposlenih okrog 300 delavcev, do omejitve obrata v vseh oddelkih. Odpuščenih bo s 1. novembrom večje število mlajših samskih delavcev, da se ohrani zaslužek očetom, in tudi nekaj uradništva. Še hujša usoda je zadela delavstvo tovarnen za kose in merila v Slovenjgradcu, ki sta bili prisiljeni omejiti obrat do skrajnosti. Kose so šle slabo v denar in se je njihova zaloga tako povečala, da bo zadostovala še do pomladi. Tovarna kos zaposluje okrog 80 delavcev, ki delajo sedaj samo štiri dni v tednu. Upati pa je vendar, da bo pomladi uporaba zopet večja in da bo vzpostavljen zopet normalen obrat. V tovarni meril, kjer ima zaslužek okrog 100 delavcev, znaša tedenski počitek tri dni.

* **Smrtna nesreča železničarja.** V petek dopoldne se je na rajhenburški postaji primerila huda nesreča, katere žrtev je postal železničar Ivan Zelič, star 30 let, oženjen in oče dveh otrok, starih šest in osem let. Zelič je imel opravka pri premikanju vagonov, ki jih je spajal, in je hotel baš izskočiti, ko se je vagon premaknil in je Zelič zadel v njega z glavo. Udarec ga je omamila in se je Zelič zgrudil na tir. Kolo mu je šlo preko desne strani prsnega koša, katerega mu je zdrobilo, in je bil nesrečnik na mestu mrtev. Vse prebivalstvo je ta žalostna novica navdala z globokim sočutjem. Pretresljiv je bil prizor, ko se je kmalu iz Laškega pripeljala uboga žena in našla ljubljenega moža mrtvega.

Častna izjava.

Podpisani Osojnik Ivan, upokojeni železniški uradnik na Polzeli, izjavljam, da so vse klevete, ki sem jih govoril o g. Selšku Andreju, pekovskem mojstru na Polzeli, o ge. Selšekovi Mariji, soprogji pekovskega mojstra na Polzeli, in o Centrihu Karlu, pekovskem pomočniku na Polzeli, popolnoma neresnične, ter obžalujem, da sem navedene osebe v razburjenosti razžalil in oklevetal.

Istočasno se s tem zahvaljujem, da so na podlagi te moje častne izjave odstopili od kazenskega pregona proti meni.

V Celju, dne 20. oktobra 1931.

Osojnik Ivan s. r.,
revident v pokoju na Polzeli.

* **Vlom sredi Ljubljane pri belem dnevu.** V torek okrog poldneva je bil izvršen sredi Ljubljane velik vlom. To pot si je vlomilska sodrga izbrala za kraj svojega poslovanja Krisperjevo veletrgovino na Mestnem trgu. Vlomilci so vdrli v trgovino med opoldanskimi urami. Odprli so s pomočjo vlomilskega orodja malo okno, nato pa se znotraj lotili dveh ročnih blagajn, v katerih so našli nekaj nad 9000 Din gotovine. Ostalo blago so vlomilci pustili v miru, kajti pri njihovem poslu se jim je očividno zelo mudilo, ker so celo pozabili na mestu samem vlomilsko orodje, ki pa ni baš prvovrstno in ki kaže, da so tokrat bili na delu domači vlomilci.

* **Velik vlom na Pohorju.** V Ribnici na Pohorju je bil izvršen ponoči vlom v trgovino g. Sitarja in so tatovi pokradli raznega blaga v vrednosti okrog 40.000 Din. Iz zaloge so si izbrali v prvi vrsti zimske suknje in mnogo perila. Za približek pa so si prilastili še pet steklenic konjaka, hleb sira, veliko klobaso šunkarico, dve škatli napolitank in 300 Din drobiža s kaseto vred. Po tatvini so vrata skrbno zaklenili, ključ pa odnesli s seboj. Drugo jutro je trgovec g. Sitar takoj alarmiral orožnike, ki so uvedli preiskavo. Nato je šel uslužbenec g. Krambergerja domov k Sv. Lovrencu ter je srečal v gozdu na Povkovem vrhu tri z velikimi tovorji obložene možake. Ker so se mu videli zelo sumljivi, je to javil svojemu gospodarju, ta pa orožnikom. Orožniki so se takoj napotili na Povkov vrh in je šlo z njimi tudi nekaj domačinov. Sumljivo trojico so zajeli pred falskim predorom ob Dravi. Eden možakov je na begu pade ali pa mogoče tudi sam skočil v Dravo, a so ga zasledovalci takoj spravili na suho. Sumljivi tujci so bili seveda baš oni tiči, ki so vlomili v Sitarjevo trgovino. Nekaj blaga so dobili pri njih, vsega pa ne. Vse tri so odvedli v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

* **Ponarejeni tisočdinarski bankovci.** Narodna banka kraljevine Jugoslavije sporoča, da so oblačila našla nekaj primerov ponarejenih tisočdinarskih bankovcev, ki jih je Narodna banka izdala 30. novembra leta 1920. Papir, na katerem so tiskani ponarejeni bankovci, je bolj gladek in ne popolnoma bel kakor pri pravih bankovcih in je tudi nekoliko debelejši. Vodni tisk se slabò vidi. Rdeča barva pri okraskih je delno jačja. Modra barva je blede in ima debelejšo obrobo črte. Črne kontrolne številke in črke na zgornjem in spodnjem delu potvorjenih bankovcev niso enake kakor pri pravih bankovcih.

* **V zaporu se je obesil.** V petek se je zaznalo po Kamniku, da je bilo v Gornjem gradu vlomljeno v neko trgovino. Orožniki so tudi v Kamniku pričeli oprezati za vlomilci in pri kolodvoru ustavili nekega možkega, ki je imel večjo množino zabojev. Ker se ni mogel legitimirati, so ga zaprli. Možak je imel še tovariša, ki ga pa noče izdati. Aretiranec, ki je 27letni Josip Rakovec z Javornika, pa se je v zaporih kamniškega okrajnega sodišča obesil.

* **Žrtev tihotapske strasti.** Stražar obmejne čete je minilo soboto okrog 18.30 pri svojem obhodu ob meji naletel na možko osebo, ki se je pred njim spustila v beg. Dalje zadaj pa so v istem času začeli bežati tudi ostali pajdaši, kakih šest oseb. Stražarju je bilo takoj jasno, da gre za skupino tihotapcev. Stražar se je nato skrila in zadržal v zasedi nekaj časa na mestu, katerega kaj radi pasirajo tihotapci; je to kakih 500 metrov višje Gederovec proti Cankovi. Pobegla tihotapska družba se je nekaj minut pozneje zopet vrnila, da bi prešla mejo. Ker se na poziv družba ni hotela ustaviti, je stražar segel po orožju in oddal strel, s katerim je ranil enega tihotapcev, ki je, malo krvaveč iz rane, pobegnil preko meje. Z njim so zbežali tudi ostali. Usoden je bil drugi strel, ki je zadel drugega tihotapca ob robu Kučnice na naši strani, in sicer od zadaj nad kolkom, da mu je izstopila krogla na prsih. Smrtno ranjen je skočil neznanec še preko reke in obležal mrtev med obmejnima kamnoma 80 in 81. Ustreljeni tihotavec je neki Zver iz Pelenice pri Čakovcu.

* **Nesrečno tihotapstvo.** Na meji pri Žireh se je odigral žalosten dogodek. V eni zadnjih noči je zapazil graničar tik meje na naši strani tri ženske, ki so skušale prekoračiti mejo na ono stran. Graničar jih je ustavljal s klici. Kakor hitro so ženske začule graničarjev opomin, so začele bežati. Vojak je zaklinal zadnjikrat, nato pa je, ker se ženske le niso ustavile, ustrelil. Ena izmed treh žensk je tedaj bolešno kriknila in padla na tla. Graničar je pohitel k njej in ugotovil, da krvavi iz dveh ran v levi roki in rami. Takoj je tudi dognal, da je s strelom ustavil tihotapko, zakaj našel je pri njej precejšnjo množino tobaka in saharina, ki ga je nameravala vtihotapiti v Italijo. Graničar je žensko odvedel v Žire, kjer so jo za silo obvezali, nato pa prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Pri zaslišanju je ženska izpovedala, da se piše Franja Likarjeva, da je stara 51 let in da stanuje v Idriji. Nadalje je priznala, da se je že več let bavila s tihotapstvom in sploh živela od tega nevarnega poklica.

* **Varno nalagate svoje imetje v glasbeni instrument,** ker v teku let na vrednosti celo pridobi (glej gosli, gitare). Ravnote tedaj dobro, ako nemudno kupite ter se obrnete na skladišče tvornice glasbenih instrumentov Meinel & Herold, Maribor št. 100. Zahtevajte zato čimprej od tvrdke katalog, ki ga prejmete takoj brezplačno.

* **Velik napredek v negovanju zob.** Eden največjih neprijateljev zob je brezdomno kamen — provzročitelj mnogih hudih obolenj. Zobni kamen se v večini primerov odstranjuje z mehničnimi sredstvi, kar provzroča bolečine in izgubo časa. Sedaj pa vsebuje priljubljeni Sargov Kalodont dodatek sulforicinoleata po dr. Bräunlichu in je poleg svojih že znanih odlik dobil še neprecenljivo novo svojstvo, ki odpravi zobni kamen in prepreči njegovo tvoritev, ne da bi pri tem tudi le malo škodoval zobem. Ta novi dodatek v Sargovem Kalodontu predstavlja velik napredek na polju negovanja zob.

* **Pri slabosti je naravna Franc Jožefova voda** prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvalijo zdravniki za ženske soglasno prav milo učinkujoč način Franc Jožefove vode, ki je zlasti pripravna za nežno rast ženskega telesa. Franc Jožefova grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Sirota na grobu

Prižgal sem lučke na dveh grobeh, a niso hotele goreti... Morda je v zemlji obema težko, ker nista siromaka mogla živeti.

Če noče sveča, vsaj solza mojā na grobu, roditelja, vama naj sveti, solza kesanja in žalosti, ker nisem sirota smel z vama umreti.

Ivan Albrecht.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Poljansko pismo

Gorenja vas, oktobra.

Zadnji čas je v dolini oživel volilno gibanje. V nedeljo 26. t. m. je imel sreski kandidat župnik g. Barle dva shoda v dolini. Po jutranji maši se je vršil shod v Poljanah pri Vidmarju. Udeležilo se je zbora skoro do 300 fantov in mož. Popoldne ob eni pa je bil shod v Gorenji vasi pri posestniku Francu Šraju. Kakor v Poljanah zjutraj, tako je bil tudi ta zbor dobro obiskan.

Na obeh shodih je kandidat župnik g. Barle v poljudnem, rodoljubnem govoru obrazložil paznim poslušalcem potrebo sedanjih volitev in njihovo potrebo, da se vsi volilci udeležijo volitev.

Nastopili so še drugi govorniki, ki so pojasnili udeležencem sedanje hudo gospodarsko stanje v državi in po vsem svetu.

Shodu v Poljanah je predsedoval kmet g. Alojz Grošel iz Dobja, a zboru v Gorenji vasi trgovec in posestnik g. Franc Jelovčan.

Možje in fantje volilci v dolini, zdaj ste poučeni, za kaj bo šlo pri volitvah 8. novembra. Zato se ne dajte begati od gotovih oseb, nego pojdite 8. novembra vsi volit. Kdor bo ostal 8. novembra doma, ne mara, da bi prišli v državi do reda in dela, v čemer edino je naša rešitev iz sedanjih gospodarskih težav. Volilci, ne poslušajte garjevih ovc, ki ne ljubijo svoje domovine. Mi hočemo, kakor je rekel kandidat župnik gospod Barle, močno in vzorno, a našim sovražnikom silno Jugoslavijo.

Cesta na Trbiji, ki jo je odnesla velika povodenj pred petimi leti, je skoro popolnoma dograjena. Z njeno dovršitvijo odpade veliki klanec na Fužinah, ki je bil teh pet let velika ovira pri prometu proti Savodnjemu in Novi Oselici.

Poljski pridelki so do malega pospravljeni. Letina bi bila prav dobra, če bi ne bila zgodnja slana vzela ajde, ki so je pridelali sedaj komaj za seme ali pa še ne.

Tudi v naši dolini tarejo gospodarske težave vse sloje, posebno pa kmeta, ki ne more spraviti v denar ne pridelkov ne živine in ne lesa. Hudi so časi za vse stanove, a mi trdno upamo, da bodo priče težave počasi minevati, saj vidimo, da stori vlada za nas vse, kar je mogoče, da omili krizo. Seveda pa bi vlada storila gotovo še več, če ne bi bili glavni vzroki krize v inozemstvu. Inozemstvo trpi zaradi gospodarskih težav še huje, zaradi česar ne more kupovati naših kmetijskih pridelkov, ki zavoljo tega padajo v ceni.

Odmevi iz Slovenskih gorc

Jarenina, oktobra.

Jesenska lepota Slovenskih gorc umira in dušljiva megla je objela grič in dol. Zidanice so se zaprle, čriček se je molče umaknil v zaščitno zatišje in oblaki rosijo mrzle solze na gorice, kjer je še pred dnevi radostno odmevalo petje veselih trgačev. S Pohorja sem nam že grozi sneg kakor brezčutna usoda, ki nas bo zdaj in zdaj zajela v svoje mrzlo naročje.

«Leto brž mine, jesen tudi zgine, zima nam roko poda». Poznojesenski mir objema prirodo in nas in v dihu blaženega miru se bodo vršile tudi volitve, katerim se bližamo s prav tako mirnim, a odločnim korakom. Vsakdo, ki ljubi mir, poštenje in pravičnost in si želi čvrstega gospodarskega razvoja, ne pa strankarskega razjedanja, hujskanja in sovraštva, bo zavestno stopil na dan 8. novembra v volilno dvorano in oddal svoj glas.

Tudi štirje duhovniki so med odbranimi skupščinskimi kandidati. Za srez Maribor levi breg je določen kot volilni kandidat tudi g. dr. Pivko, ki je bil že poslanec v zadnji skupščini. Bil je eden izmed tistih položaj jasno motrečih delavnih narodnih zastopnikov, ki so videli vnaprej v propast vodečo pot strankarskih preprirov, hujskanja in sovraštva in ki so si zato na moč prizadevali, s pomirjevalno besedo doseči sporazum za skupno gospodarsko in prosvetno delo v blagor naroda in domovine.

Prav takih mož, glasnikov miru in vnetih delavcev za ozdravljenje moreče gospodarske krize, nam je danes zelo treba. Zato se ne bodo dali naši možje volilci begati morda od kakega bivšega strankarskega hujskača, ampak bodo brez izjeme šli na volišče in oddali svoje glasove.

Tragična smrt dobre mladenke

Križevci, oktobra.

Pretekli teden je zaprla svoje dobre oči marljiva natakarka Matilda Slanova, uslužbena v Križevcih pri Ljutomeru. Komaj 22 let je bila stara, pa ji je nesrečna ljubezen življenje tako ogrenila, da je segla po strupu.

Imela je že več let znanje z nekim mladeničem. Pa se je zgodilo, da sta se mlada človeka malo sprla, zaradi česar je fant zapustil mladenko. Matilda je fanta prosila, naj bo zopet dober, ali fant je njeno prošnjo odbil. Usodnega dne se je Matilda spravljala spat okrog 9. zvečer. Ko je bila sama, je izpila večjo količino octove kisline in je bila potem vsa zdravniška pomoč zaman. Nesrečnica je morala po dolgih mukah zapustiti to solzno dolino.

Naj bo pokojnici, ki je šla v večnost v najlepši življenjski dobi, ohranjen lep spomin.

Nenadna smrt neumornega javnega delavca

Limbuš, oktobra.

V četrtek 22. t. m. je v sobi sreskega načelnika mariborskega za desni breg nenadno od kapi zadet umrl v 49. letu starosti naš predragi župan, veleposestnik, gostilničar in član banovinskega sveta Srečko Robič, ki je bil obenem starosta našega Sokola.

S pokojnikom je izgubila naša ožja domovina, posebno pa naš kraj, moza kremenitega značaja in izredne marljivosti. Pokojnik je bil sin zaslužnega narodnega borca, ki je v avstrijskem parlamentu z veliko odločnostjo zastopal pravice Slovencev. Pokojnik je bil vedno v vrstah narodnih borcev in vnet Sokol in delaven član cele vrste gospodarskih, denarnih in drugih zadrug, dolga leta limbuški župan, odbornik v okrajnem cestnem odboru in banovinski svetnik. Zaradi njegovih zaslug so ga volilci desnega brega mariborskega izbrali za svojega sreskega kandidata. Sedaj ga je sredi dela pobrala neizprosna bela žena.

Na njegovi zadnji poti so ga poleg mnogoštevilnega občinstva spremili tudi vrsta Sokolov s praporom, zastopniki raznih občin in društev, mnogo odličnikov in vsa šolska deca. Pevsko društvo «Planinca» iz Paker in železničarsko društvo «Drava» sta mu zapeli in zaigrali zadnjo popotnico, pri odprtem grobu pa sta se od njega poslovila g. dr. Pivko in g. Hren.

Vrlemu možu, ki ga bomo zelo pogrešali zlasti v Limbušu, bodi ohranjen trajen in časten spomin, njegovim svojcem pa naše iskreno sožalje!

Svečana otvoritev moderne osnovne šole v Rušah

Ruše, oktobra.

Ob veliki udeležbi ljudstva, občinskih svetovalec pod vodstvom župana g. Lesjaka, šolskega odbora in učiteljstva z mladino se je predzadnjo nedeljo izvršila svečana otvoritev nove krasne šolske stavbe narodne šole kraljeviča Andreja. Redko slavlje so počastili s prisotnostjo pomožni škof g. dr. Tomažič iz Maribora, banovinski šolski nadzornik g. Rape kot zastopnik bana, sreski načelnik g. Makar, oblastni šolski nadzornik v pokoju g. Senkovič, oba ravnatelja tovarne za dušik gg. Krejči in inž. Mader in ruška industrijska gg. Pogačnik in Glaser.

Slavnost je otvorila slovesna služba božja v starodavni župnijski cerkvi. Pred daritvijo, ki jo je opravil g. škof, je vladika v lepem govoru obrazložil pomen nove šole. Nato so se podali gostje in mladina k novi šoli, kjer jih je pred vratil pozdravil župan g. Lesjak. Njegovemu Veličanstvu kralju je bila odposlana udanostna brzojavka. Ko je šolski zbor odpel mično pesem in sta učenc in učenka pozdravila g. škofa in zastopnika bana, je g. inž. Šlajmer kot zastopnik stavbne tvrdke izročil ključ nove šole g. županu, ki ga je nadalje izročil šolskemu upravitelju g. Bregantu. Slednji je prevzel ključ z zagotovilo plodonosnega delovanja v korist ljudske omike in napredka našega malega Beograda. Potem je izvršil g. škof cerkveni obred blagoslovitve poslopja in križev za vseh šest razredov. Nato je deklamirala ena izmed šolskih deklic, a druga je prečitala brzojavko šolske mladine visokemu pokrovitelju princu Andreju. Lepo zamiš-

ljen govor je imel nato zastopnik bana, g. Rape, ki je poudaril, da spada poslopje med najlepša v Jugoslaviji.

Stavbišče in načrt za to šolo je priskrbel nekdanji neumorni župan g. Gorišek, največ pa je pripomogla do zgradbe te šole ruška tvornica dušika, ki je krila 60 odstotkov vseh stroškov. Razen tega bo dajal g. Pogačnik tok iz svoje tovarne. V šoli sta tudi centralna kurjava in vodovod. Šola je prav svetla, za prezračevanje pa bodo skrbele najmodernejše prezračevalne naprave. Stolčki so izdelani po načrtu ravnatelja g. Humeke in ustrezajo vsem modernim stremljenjem današnje nove šole. V pritličju je prostorna kuhinja, kjer se bo kuhalo za deca, ki je oddaljena od šole. Tudi kopališče s prho je nameščeno v kleti. Za zdravnika je posebna soba. V posloplju so konferenčna soba in stanovanja za upravitelja in učiteljstvo. V šoli je tudi otroški vrtec.

Pismo iz Sevnice

Sevnica, oktobra.

Tudi v našem okolišu so se vršili v soboto in nedeljo volilni sestanki. V soboto zvečer se je udeležil sreski kandidat g. Krulej volilnega sestanka v Planinčevji gostilni v Šmarju pri Sevnici. Vsi prisotni so pokazali razumevanje in uvidevnost do složnega dela.

V nedeljo popoldne pa je dobro uspel volilni sestanek v Radejevi gostilni na Blanci ob Savi, kjer je prometni uradnik g. Rihter otvoril sestanek in podal besedo g. Kruleju, ki je vsem pojasnil sedanji politični položaj in kaj je treba storiti. Prisotni možje so soglasno obljubili pomoč sreskemu kandidatu g. Kruleju.

Glavno zanimanje je pa vladalo za sestanek v Sevnici. Okoli 18. se je zbralo v gostilni gospoda Cimperška čez 70 ljudi, ki so vsi soglašali s poročilom in nagovorom domačega kandidata g. Kruleja. Z umestnimi besedami iz sv. pisma je pozival govornik zbrane volilce: «Dajmo državi, kar je državnega, in Bogu, kar je božjega!» K stvarnemu razgovoru se je oglasilo mnogo volilcev. Sestanek je zaključil ob 20. g. notar Ušlaker z besedami: «Volitve so naša pravica in naša dolžnost. Svojo dolžnost napram sebi in državi izpolnimo s tem, da se vsi udeležimo volitev, svojo dolžnost do domačega okraja pa izvršimo, da volimo domačega kandidata g. Kruleja.»

Vsak volilec naj se zaveda: Kdor ostane 8. novembra doma in ne gre volit, ta je izdajalec lastne domovine.

Občinski proračun sevnške občine za leto 1932. je sestavljen. Od lanskega proračuna, ki je znašal 464.000 Din, je bodoči manjši za 32.000 dinarjev; torej znaša bodoči proračun 432.000 Din. Razveseljivo je to, da so se znižale občinske doklade od 72 na 40 odstotkov, kajti povečala se je znatno davčna moč vse občine.

V naši občini se v tekočem letu res marljivo dela, predvsem na pobudo župana g. Kruleja: Gradi se potreben vodovod, občina je kupila sodno poslopje, zasajenih je bilo okrog 10.000 gozdnih in 100 sadnih dreves na občinskem zemljišču. Imeli smo selekcijsko premiranje plemenške živine, sadno razstavo, grozdni sejem, gošpodinjski tečaj, same za kmētijstvo potrebne prireditve. Le v delu je rešitev! Tega naj se zaveda vsak posameznik. Kljub temu ogromnemu in vsestranskemu delu, ki ga vrši naš župan g. Krulej, so bodoči občinski izdatki znatno manjši. To je lep dokaz vzornega gospodarstva in gospodarsko-upravne sposobnosti našega kandidata g. Kruleja, ki ima zaradi tega mnogo zupanja med volilci vsega spodnjega Posavja.

V soboto 31. t. m. bo zadnji dan, da si ogledate zanimivo higiensko razstavo v osnovni šoli poleg cerkve. Razstavo o hrani in negi dojenčkov naj si ogledajo matere in dekleta. Vstopnine ni. Nikdar ne vemo preveč, zato pridite pogledat!

Bliža se zopet čas dolgih zimskih večerov in s tem doba čitanja. Branje knjig in časopisov je v današnjih časih vsakomur potrebno, a tudi

ceneno je. Mnogo manj nas stane to kakor veselice in popivanje. Zanimive knjige si lahko izposodite v javni ljudski knjižnici v Sokolskem domu vsako nedeljo od 11. do 12. in ob petkih od 20. do 21. ure. «Domovino» ali «Jutro» pa lahko ustno naročite v Sevnici pri učitelju g. Železniku, ki sprejema tudi vse vrste inseratov in malih oglasov po isti ceni kakor v Ljubljani. Prihranite si pa s tem poštino in pisarijo. Vsak naročnik «Domovine» naj pridobi vsaj enega novega naročnika!

Vsakdo, ki količkaj more, naj pristopi tudi k Vodnikovi družbi, od katere dobi lahko za malenkostni znesek 20 Din prav v kratkem štiri lepe in dragocene knjige, ki ga bodo kratkočasile v dolgih zimskih večerih.

Volilni sestanek v Smartnem pri Litiji

Smartno, oktobra.

V nedeljo 25. t. m. po rani sv. maši se je vršil v gostilni g. Ivana Robavsca dobro obiskan volilni shod, na katerem so poročali minister g. Ivan Pucelj, predsednik shoda g. Ferdo Tomažin in sreska kandidata g. Mrovlje in g. dr. Zorec.

Govorniki so želi za svoja izvajanja splošno pritrjevanje in odobravanje, osobito minister gospod Pucelj, ki je z jasnimi besedami in primeri dokazal prisotnim volilcem, da z zagrizeno strankarsko politiko ne gre več, ker moremo le v skupnosti in medsebojni ljubezni urediti razmere v državi tako, kakor je potreba. Zato ne nasedajte hujskačem, ki vas odvrtaajo od volitev, kar je le v škodo vsem državljanom, posebno kmetu, delavcu in malemu obrtniku.

Na dan volitev bomo prav vsi manifestirali za državo in državno kandidatno listo s tem, da pojedemo na volišče, kjer bomo volili kandidate narodne državne liste. V teh dneh bodi agitator za volitve vsakdo, ki mu je za blagor naroda!

Za siromašne rudarje

Trbovlje, oktobra.

Gospodarska kriza, ki je objela ves svet, je posebno hudo prizadela rudarske rodbine trboveljskih revirjev. Dohodki teh trpinov že dolgo časa niso niti toliko, da bi krili izdatke za dnevno prehrano. Očetje in matere gledajo s strahom v prihodnost in pričakujejo z obupom bližajočo se zimo, ki bo zahtevala največ žrtev med oslabelemi rudarskimi otroki.

Tukajšnja dobrodelna društva: moška in ženska podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda, društvo za varstvo otrok Katarina Zrinska, Kolo jugoslovenskih sester in krajevni odbor Rdečega križa so se združila pod okriljem Državne zaščite dece in mladine v pomožni odbor, ki si je stavil nalogo, preskrbeti najrevnejšim rudarskim otrokom v Trbovljah potrebne hrane, perila, zimске obleke in čevljev.

Ker pa započeta akcija v domačem trgu samem ne more nuditi dovoljnih uspehov, se obrača pomožni odbor na vsa usmiljena srca v naši banovini z najvljudnejšo prošnjo za pomoč, ki je nujno potrebna.

Z največjo hvaležnostjo se bodo sprejemala tudi najmanjša darila in najsii bodo ta darila stare, ponošene obleke, perilo, jestvine ali najmanjši denarni prispevki.

Vse pošiljke naj se blagovolijo nasloviti na pomožni odbor v Trbovljah I.

PREKMURSKI GLASNIK

Nov zdravstveni dom dobi Dolnja Lendava. H gradbi je prispevala banska uprava 120.000 Din, prav toliko bo prispevala Dolnja Lendava z okoliškimi občinami. Načrti in proračun se izdelujejo v higienskem zavodu, ki bo tudi vodil gradnjo. Upati je, da bo še do letošnje zime gradba pod streho.

V smrt zaradi nesrečne ljubezni. Janez Cvetko, 40letni čevliarski pomočnik iz Fokovcev, se

je nedavno zaročil z nekim dekletom. Ženin in nevesta sta bila že oklicana, toda med Janezom in njegovo nevesto je prišlo do spora in zaroka se je razdrla. Janez je od tistega časa kazal znake velike potrnosti in zmedenosti. Te dni se je podal v Mursko Soboto k svojemu bratu, ki je tam krojač. Obupno mu je govoril, da tako ne more naprej živeti. Brat ga je tolažil na vse mogoče načine, ali vse ni nič pomagalo. Janez je odšel od brata sredi noči in se je podal proti Bakovcem. Na prvem križišču je zavil proti železniškemu tiru in počakal vlak. Ko je vlak pridrvel, se je vrgel pred lokomotivo. Toda kolesa niso šla čez njega, ker so ga varovalke pred lokomotivo vrgle v stran. Zjutraj, ko so ga našli, so ga takoj prepeljali v bolnico, ali pomoči ni bilo. Nezavesten je proti večeru izdihnil.

NAŠI NA TUJEM

Samomor prekmurskega rojaka v Ameriki. Iz Amerike poročajo o žalostni smrti prekmurskega rojaka, po rodu iz Cankove. Mladi Rojko Anton je šel v Ameriko iskat srečo. Nastanil se je s svojo družino v Bethlennu. Dobil je delo v tvornici in je z družino precej dobro izhajal. Službeno razmerje se mu je stalno boljšalo, toda ko je prišel v tovarno novi delovodja, so se začeli za Rojka slabi časi. Na vsak način je hotel novi delovodja iz neznanega razloga Rojka spraviti iz tovarne. Rojko je vse to nekaj časa mirno prenašal, ko pa je videl, da bo moral iz službe, je obupal, posebno še zato, ker je vedel, da spričo splošnih gospodarskih težav ne bo dobil nikjer novega dela. Nekega večera se ni več vrnil domov, drugo jutro pa so našli nesrečnega rojaka mrtvega. Ubogi delavec mučenik si je vzel življenje in je zapustil ženo z dvema otrokoma.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Krompirjeve omlete. Osem krompirjev operi, olupiš in na ribežnu zribaj. Primešaj dve jajci, dve žlici moke, posoli in zmešaj. Ponvo za omlete dobro polij z mastjo, nato zlij vanjo testo, kakor kadar delaš palačinke. Ko je omleta pečena na eni strani, jo opeci še po drugi strani. Pečene omlete pokladaj v toplo skledo, skledo pa imej postavljeno na loncu s kropom. Take krompirjeve omlete lahko daš k pripravljenu mesu v omaki ali pa samo s salato za večerjo.

Makova pogača. V skledi mešaj osminko kile sirovega masla, štiri rumenjake in 12 dek sladkorja, da narasé. Nato primešaj še osem dek zribanih orehov, 10 dek zmletega maka, 8 dek zribane čokolade, sok in lupinico pol limone, za nožovo konicu pecilnega praška in sneg štirih beljakov. Testo zlij v pomazano pekačo in speci. Pečeno pomaži s poljubno mezgo in zreži na kose. Daj hladno na mizo.

Korenček v salati. Korenček operi, ostrgaj ali olupiš in skuhaj v slanem kropu. (A ne skuhaj ga premeško.) Kuhani korenček ocedi in zreži na tenke ploščice, nato ga osoli, nalij malo olja in kisa, dodaj žličico sladkorja, malo tudi popopraj, premešaj in pusti stati tako vsaj pol ure, preden daš na mizo kot salato.

Praktični nasveti

Krompirja ne postavljal nikoli v pokriti posodi na mizo, ker usrkava pri tem lastno soparo in je manj okusen.

Kadar pereš barvaste zastore, jih namoči v mrzli vodi, kateri dodaj malo soli. Na ta način odstraniš z lahkoto vso umazanost in zastori obdrži prvotno barvo.

Kodranje las. Če imaš zelo mehke lase in ti kodranje (ondulacija) ne drži, si lahko pomagаш takole: Stolci beljak, a ne pretrdo, primešaj malo

HUMANIK

D. 165-

LAK-MODA 1931

ZELO DOBRE ŽENSKE
NOGAVICE ŽE OD DIN 15-

TOPLI ČEVLJI IZ
VELBLODOVE DLAKE
PODPLATI IZ KLOBUČEVINE
IN USNJA DIN. 45-

LJUBLJANA

Dunajska cesta 1a

CELJE

Aleksandrova cesta 1

MARIBOR

Gosposka ulica 17

stolčnega sladkorja in si namaži lase. Ko so se lasje posušili, si jih skodraj, in bo to držalo tudi pri vlažnem vremenu. Če si pa lase naviješ na vlasnice, potem jih moraš naviti še vlažne, da se potem na vlasnicah posušijo.

Emailirani posodi zelo škodaje, če vanjo vlijemo mrzlo vodo, dokler je posoda še vroča. Treba je pustiti, da se prej ohladi, sicer kmalu razpoka emailirana prevleka in se začne krušiti.

Pločevinasta, kositrasta in druga taka posoda nikoli ne zarjavi, če jo, ko je še nova, dobro namažemo s špehom in pustimo na ognju, da se maščoba dobro vleže v kovino.

ZANIMIVOSTI

× Poslednji izum Edisona je izdelovanje umetnega gumija. Edison je neposredno pred svojo smrtjo obogatil svet z novim izumom. Njegova pomočnika Ott in Dally sta dovršila 12 let trajajoča prizadevanja velikega izumitelja za izdelovanje umetnega gumija. Kakor je postalo sedaj znano, je bil Edison še na svoji smrtni postelji obveščen o uspehu svojega dela. Ottu in Dallyju se je posrečilo malo pred Edisonovo smrtjo povsem nenadno dokazati, da je mogoče izdelovanje umetnega gumija iz zlatega ovsca, ki rase v Ameriki. Iz soka te rastline sta z drugimi sestavinami vred dobila trdno snov, ki se je praktično izkazala kot primerno nadomestilo za gumi.

× Egiptovske mumije so pripravili do dihanja. Ko je pred desetimi leti ruski učenjak Krakov objavil uspehe svojih poizkusev, pri katerih so s toplom odrezani prsti živeli še mesec in so nohti teh prstov rasli dalje, tedaj so smatrali njegove trditve splošno za sleparstvo. Poizkuse pa so še nadaljevali. Izsušili so čreva sesalcev do skrajnosti, potem pa so jih položili v raztopino soli in čreva so znova oživila. Celo tisočletja stare egiptovske mumije je profesor Narburg pripravil do dihanja. Žabja srca, ki so se ure in ure sušila v sušilni omari, je profesor Haberlandt oživil znova, da so utripala. Moč življenja je ogromna. Saj je že to čudno, da živijo stanične skupine, ki so jih izrezali telesu, izven tega telesa in dostikrat tudi dalje ko telo samo. Človeškim zaploddkom so izrezali srce. Srce je začelo znova utripati. Srcu so spet izrezali majhen del, ga izsušili, da mu je ostalo komaj 20 odstotkov vode, verdar je ta košček spet začel utripati, ko so ga po urah in urah položili v raztopino. Profesor Morozov je hotel dognati, kateri del telesa je v tem pogledu najbolj žilav. Našel je, da so to možgani, ki prenesejo največji odjem vode in ki prenesejo najdaljše sušenje. Odvzel jim je vso vodo do štirih odstotkov, sušil jih je v sušilnici šest dni, da so postali prah in pepel, a vendar so lahko znova oživila.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

V restavraciji.

Natakar: «Kaj naj vam prinesem, gospod? Večerjo?»

Gospod: «Nisem lačen. Prinesite mi čašo kave, ker čakam na neko gospodično.»

Natakar: «Belo ali črno?»

Gospod: «Sto vragov, kaj vas to briga?»

Lovska.

A: «Torej, gospod sodnik, koliko zajcev ste včeraj na lovu obsodili na smrt?»

Sodnik: «Dvajset. Toda vsi so bili potem pomiloščeni.»

Dober zagovor.

Sodnik: «Obtoženec Blek, ali zdaj priznavate svojo krivdo?»

Obtoženec: «Nikakor ne, gospod sodnik! Imenitni govor gospoda zagovornika me je prepričal, da nisem krivec...»

**Ure,
zlatnino in
srebrnino**

prodaja poceni in
dobro tvrška

H. Suttner

Ljubljana 5

Prešernova ulica
št. 4.

Tvrška razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Ure v vseh cenah od 44 Din navzgor.

Št. 120. Kovinasta ura (anker) 44 Din, s sekundnim kazalcem 78 Din.

Št. 121. Ista z Radiumom 58 Din, s sekundnim kazalcem 94 Din.

Št. 125. Budilna ura, 16 cm visoka, 49 Din, z Radiumom 76 Din.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštne prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Nove harmonike

izdeluje in vse glashbene instrumente popravlja Janca v Ljubljani, Bohoričeva ulica št. 9.

Junak.
A: «Ko sem bil v gozdu, so me nekoč napadli roparji in mi vzeli ves denar.»

B: «Strela, ali nisi imel revolverja v žepu?»

A: «Imel sem ga, imel, pa ga falotje niso našli.»

Z letovišča.

Gospodična: «Kako lepa krava! Gotovo vam daje mnogo mleka.»

Kmet: «Niti kapljice.»

Gospodična: «Zakaj ne?»

Kmet: «Ker je vol...»

Iz časopisa.

... Preden je občinski birič ugonobil steklega psa, je še obgrizel vaškega župana in nekaj drugih psov...

Listnica uredništva

Prejeli smo razne slike za to številko prepozno. Katere so dobre, bodo objavljene.

Šmartno pri Slovenjgradu. Dopisi so nam dobrodošli! Poročajte nam o domačih dogodkih in zadevah na kratko in brez osebnih napadov!

Srajce

in vse drugo perilo za gospode in dame kupite v **dobri kvaliteti in**

po zelo nizkih cenah v tovarni perila

Trgovski dom Stermecki

CELJE št. 97

Velika izbira kravata, žepnih robcev, namramnic, podvez, rokavic, nogavic in drugih modnih predmetov.

Cenik z mnogimi slikami zastoj!

Vsaki obleki ustrezni čevlji.

Bata

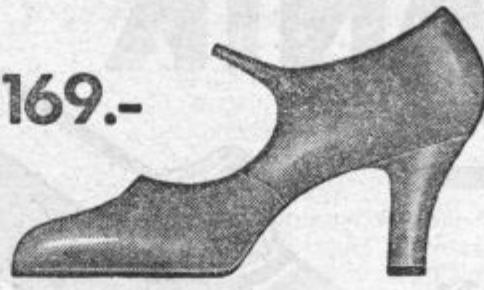
129.-

Vrsta 9775-03

Okusni atlasni čevlji z elegantno in visoko peto. Bela barva je ustrezna Vašim plesnim oblekam. Iz črnega klota za Din 69.—.

169.-

Vrsta 9845-03

Čevlji za vsako priliko. Imamo jih iz laka, ševroa in semiša. Jako so enostavni in elegantni. Za ulico in družbo so Vam ti čevlji vsekako potrebni.

199.-

Vrsta 9805-54

Elegantni in lepi čevlji s podplatom od kačje kože. Imamo veliko izbero iz laka, semiša in boksa z različnimi temnejšimi odtenki.

OBJAVA.

S tem naznanjam cenjenemu občinstvu, da se nahaja moja tvrdka Ljubljana, Slomškova ulica 2, od danes dalje

Ljubljana, Stari trg 19

ter se cenj. občinstvu najtopleje priporočam za nadaljnja naročila.

V Ljubljani, dne 20. oktobra 1931.

Trgovinska agentura in komisijska trgovina za povečanje vseh vrst slik

NIKO SIMONIČ

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

MALI OGLASI

Kolarskega pomočnika (družbenika),

ki je neoženjen in ima nekoliko kredita, išče kolarski mojster, čigar obrat je na električni pogon. Sprejme se le dobro izurjen, marljiv, podjeten in trezen delavec. Naslov kolarskega mojstra pove oglašni oddelek «Domovine». 367

Dva kolarska vajenca

sprejme takoj Fran Konič, kolarski mojster na Bohinjski Bistrici. 368

Krojno učilišče,

izdelovalnica krojev, zastopništvo inozemskih modnih listov, Ljubljana, Mestni trg št. 5/II., poleg magistrata (v bančni hiši).

Za krojače najmodernejši kakor tudi enostavni kroji moških oblek, uniform (važno za vojne obveznike) za duhovščino in druge stanove. Za šivilje, nešivilje, pletilje lahek sistem, da se vsaka v teku tečaja priuči izdelati obleko po modelih. Udeleženci imajo priliko, v salonu se vaditi v šivanju garderobe, da so po zaključku tečaja samostojni. Nov prikrojevalni tečaj se prične dne 9. novembra. Plačljivo tudi na obroke. Rekondacija služb.

Šoferska šola Golko Pipenbacher,

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 12. Zahtevajte informacijel 236

500 dinarjev na teden plačamo 305

zgovornim osebam s številnimi poznanstvi. Perssons, Ljubljana, poštni predal 307. Znamko za odgovor.

Zenitna ponudba.

Obrtnik, star 43 let, ki ima 40.000 Din gotovine, se želi seznaniti zaradi ženitve s starejšim kmetiškim dekletom ali z vdovo, ki ima svoj dom. Ponudbe naj se pošiljajo na naslov: Janko Reih, Škofja Loka, poštno ležeče. 366

365 Čevljarska stroja — levoročni in cilindriški oba nova in malo rabljena, se prodasta ali pa zamenjata za letošnje dobro novo vino. Natančneje se izve pri Avgustu Dolinšku v Hrastniku.

Glasbila za vse!

Violine od Din 69.—
Git-re od Din 169.—
Trompete od Din 480.—
Harmonike od Din 69.—
Kromatične in klavirske harmonike, vsi jazz-instrumenti.

Zahtevajte veliki brezplačni

CENIK od

na večje in najcenejše odpr. tvrdke glasbil Jugoslavije

MEINEL & HEROLD

tovarne glasbil in harmonik

prod. podr. MARIBOR št. 104.

Brezpla en pouk sviranju.

Navod la v ceniku.

Laško brinje
kraško brinje
fige

nudi najceneje firma
Sever & Komp.
Ljubljana
Gosposvetska cesta 5

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravlja, obkladki, masiranje, drgnjenje, o načinu kako se žival prisili da je mirna, o dviganju padlih ali bolnih živali, o ranah ter kaj je storiti v različnih slučajih nagle obolesti, kot pri poškodovanju rogov, poškodbikopita in zakovanju, pri prišču med parkiji, opeklini, strelji, zlomu kosti, zvitju, izčlenjenju, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, driski, zaprtju, koliki, napevanju goveda in ovac, pri tuji predmetih v požiralniku, pretresu možgan, solnčarici, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopanju s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd.

Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36.50, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruga

v Ljubljani

Selenburgova ulica št. 3

Najnovije dvokolo z motorčkom 1 1/2, K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Izšla je

Blasnikova

VELIKA PRATIKA

za prestopno leto 1932.,

ki ima 366 dni.

«VELIKA PRATIKA» je najstarejši slovenski koledar, ki je bil že od naših pradedov najbolj upoštevan in je še danes najbolj obratjan.

V «Veliki Pratici» najdeš vse, kar človek potrebuje vsak dan: Katoliški koledar z nebesnimi, solničnimi, luninimi, vremenskimi in dnevnimi znamenji — solčne in lunine mrke — pošne določbe za Jugoslavijo — lestvice za kolke, pobotnice, kupne pogodbe in račune — konzulate tujih držav v Ljubljani in Zagrebu — vse sejme na Kranjskem Koroškem, Stajerskem, v Prekmurju, Medžimurju in Ju.ijski Benečiji — pregled o koncu brejosti živine — popis vseh važnih domačih in tujih dogodkov v minulemu letu — tabele za računanje obresti — življenjepise važnih in odločilnih oseb s slikami — oznanila predmetov, ki jih rabita kmetovalec in žena v hiši. — Cena 5 Din. «VELIKA PRATIKA» se dobiva v vseh večjih trgovinah, lahko pa se naroči tudi pismeno pri založnici:

tiskarni J. Blasnika nasl., d. d. v Ljubljani.

Zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro svetovnoznana tvrdka

H. SUTTNER
LJUBLJANA 5

Prešernova ulica št. 4.

Zadnje novosti prstanov, verižic, zapestnic, napsnih igel (brož) itd.

Predelavanje zlatih stvari; izdelovanje tudi po želji.

Tvrdka razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastonj in poštine prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.